

Przedwzrostek

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr 20 Wydanie

Rok 68

Środa, dnia 26 stycznia 1938

Cena
egzemplarza
10
groszy

OBCHOD POWSTANIA STYCZNIOWEGO W WARSZAWIE

Weterani powstania pod krzyżem Traugutta na stokach cytadeli składają hołd pamięci bohatera.

Weterani po nabożeństwie w kościele garnizonowym udają się powozami na przejazd po ulicach Warszawy. Fot. E. Fikus.

Nagie zwłoki w lasu Młocińskim

Dzieci odkopały zwłoki — Tajemnicze auto — Zbrodniarzy jeszcze nie wykryto

Warszawa, 24. 1. — Od tygodnia już pasjonuje Warszawę tajemnicza zbrodnia, dokonana w lasu Młocińskim. Jak donosi prasa, mieszkańcy okolicznych osiedli widzieli parę dni temu nocą samochód wjeżdżający ze zgaszonymi latarniami w boczną drogę, prowadzącą do lasu. Nie zwrócił nikt na to uwagi, gdyż automobiliści warszawscy bardzo często zatrzymują się w lasu.

Jak wiadomo, zbrodnię wykryły dzieci, które rozkopawszy ziemię znalazły płytko zakopane zwłoki młodego mężczyzny. Zawiadomiona natychmiast policja wszczęła energiczne poszukiwania, które jednakże długo nie dały pożądanego rezultatu. Charakterystycznym szczegółem jest, że zbrodniarze zakopawszy zwłoki zrobili nad nimi na ziemi znak krzyża.

Ofiarą zbrodni jest młody, liczący około 27 lat mężczyzna, blondyn, szczupły, wzrostu 170 cm. Ślady smaru pod paznokciami na rękach pozwalały przypuszczać, że był on mechanikiem lub kierowcą samochodowym. Przypuszczenie to okazało się słuszne, a potwierdziło je zeznanie właściciela taksówki, Teodora C.

Właściciel taksówki Teodor C. opowiada, że z poniedziałku na wtorek około godz. 4 nad ranem przybył do mieszkania szofera, aby donieść, że udaje się do Kazunia z dwoma pasażerami w celu odwiedzenia chorego. Klienci jego, którzy przedstawiali się korzystnie, prosili, aby wziął ze sobą plecak i łopatę. Tej samej nocy wóz Teodora C. stał na postoju koło „Gastronomii”.

W pewnej chwili podszedł do innej taksówki jakiś kolejarz z tęczką i zapytał, czy nie pojechałaby w Białostok odwieźć chorego. Szofer musiałby ze sobą wziąć łopatę i plecak. Gdy kierowca zgodził się na propozycję, kolejarz spojrzawszy na licznik, który wykazał, że wóz przebył już przeszło 10 tys. km, zaczął grymasić tak, że do niego nie doszło.

W nocy z 12 na 13 w mieszkaniu

p. C. zaszły charakterystyczne znaki. Po północy spadł obraz zawieszony na ścianie i szkło potłukło się. Wywołało to przerażenie w domu. Gdy rodzina kładła się spać, spostrzeżono, że stanął zegar, idący dotychczas normalnie i nakreślony. Wskazał on godzinę pierwszą. W czwartek i piątek oczekiwano powrotu szofera, ale się nie zjawił. Tymczasem w sobotę nadeszła pocztówka z Grudziądza z przekreślonym nazwiskiem szofera, która donosiła,

że został zaangażowany na miesiąc z zapłatą 40 zł dziennie i że po miesiącu wróci p. C. taksówkę. Pan C. przerażony, doniósł o tym władzom śledczym zwłaszcza, że pocztówka była pisana nie przez szofera.

Teraz już nie trudno było ustalić, że zamordowanym jest szofer przedsiębiorstwa pana C. Jak się okazuje, zbrodniarze po zamordowaniu szofera zabrali taksówkę i odjechali w nieznanym kierunku.

Na pół roku więzienia

skazano policjanta za pobicie narodowca

Warszawa, 24. 1. Sąd Okręgowy w Łomży rozpatrywał sprawę posterunkowego, Piotra Misiuli, oskarżonego o pobicie członka Stronnictwa Narodowego, Białobrzęskiego.

Post. Misiula zauważył pewnej nocy w Łomży świeże napisy pt. „nie kupuj u Żyda”, a spotkawszy na ulicy 2 narodowców, wylegitymował ich i obejrzał im ręce. Post. Misiula uznał, że „ręce te mogły być pobrudzo-

ne farbą” i aresztował obu narodowców uderzając w twarz Białobrzęskiego. Sąd uznał, że posterunkowy Misiula przekroczył zakres swej władzy i skazał go na 6 miesięcy więzienia.

W ustnych motywach sąd podkreślił, iż wymierzył oskarżonemu surowy wymiar kary, nie zawieszając jej ponieważ nie ma dostatecznych gwarancji, że w przyszłości post. Misiula podobnego przestępstwa nie popełni.

Czy Weideman mordował w hipnozie?

Sensacyjne oświadczenie wiedeńskiego profesora w sprawie paryskiego mordercy

Wybitny wiedeński psychoanalityk i kryminolog prof. Arpad Mikulaj złożył sensacyjne oświadczenie w sprawie aresztowanego w Paryżu groźnego mordercy Weidemana. Opierając się na dociekania czysto medycznych prof. Mikulaj utrzymuje, że Weideman mordował swe liczne ofiary w stanie hipnozy.

W postępowaniu Weidemana widzi wybitny uczony wiedeński wszystkie symptomy kliniczne psychozy. Weideman jest błądzący, pocci się, zamyka oczy w chwili, gdy ma przystąpić do wykonania morderstwa.

Jako precedens cytuje prof. Mikulaj sprawę Matuszki, sprawcy licznych wykolejeń pociągów, który zdaniem

jego dziwnie przypomina sprawę Weidemana. Poza Weidemanem, który ma być doskonałym medium, ukrywa się więc według tych relacji inny, prawdziwy zbrodniarz.

Prof. Mikulaj zapowiada swój wyjazd do Paryża, gdzie zamierza po uzyskaniu zezwolenia władz sądowych obudzić Weidemana ze stanu psychozy.

Nowy proces b. starosty

Katowice (Tel. wł.) — Przed tu-tejszym sądem odbędzie się w najbliższym czasie proces przeciwko staroście w Lublińcu Bielikowi, oskarżonemu o nadużycia. B. starosta Bielik oskarżony jest o branie nadmiernych wynagrodzeń ze spółdzielni „Zagroda”, której był przewodniczącym z urzędu, jako starosta lubliński.

Katastrofy

Bukareszt (PAT). — Pod Turn-Severin na Dunaju wywróciła się łódź motorowa, wioząca 22 uczniów i nauczyciela.

17 uczniów utonęło. Ciała ich już wydobyto. O pozostałych brak wiadomości.

London (PAT). — Gwałtowny huragan rzucił na ziemię na jednym z lotnisk wojskowych w północnej Szkocji 8 wielkich samolotów bombowych i uszkodził poważnie.

Paryż (PAT). — W pobliżu Epinal rozbił się o przydrożne drzewo ciężarowy samochód w którym jechała wojskowa drużyna piłki nożnej. 7 ciężko rannych żołnierzy odstawiono do szpitala.

Bankiet na Kremlu

Moskwa (ATE) Prezydium sowieckiego „parlamentu” i Rada Komisarzy Ludowych ZSRR urządziły w reprezentacyjnych salonach na Kremlu wielki bankiet na cześć deputowanych obywateli izb. Stalinowi, który wziął udział w tym bankiecie, uczestnicy zgotowali niezwykle szumną owację, aby następnie przy wszystkich toastach wygłaszanych w czasie bankietu tytułować go „pierwszym deputowanym sowieckiego parlamentu”.

Korespondenci zagraniczni przebywający w Moskwie stwierdzają zgodnie, że po raz pierwszy władze ZSRR zdecydowały się oficjalnie wystąpić z takim przepychem jednocześnie przestrzegając „burżuazyjnych” obyczajów w czasie wspomnianego bankietu.

Uchwały Rady Ministrów

Projekty czterech nowych ustaw samorządowych — Reformy niektórych podatków — Ratyfikacja umów — O izbach aptekarskich

Warszawa. (PAT). Odkryto się posiedzenie Rady Ministrów, na którym w pierwszym rządzie przyjęto 4 projekty ustaw, dotyczące spraw samorządowych, a mianowicie:

1) O samorządzie gminy m. st. Warszawy, ustanawiający nowy ustrój samorządu stolicy.

2) O ordynacji wyborczej dla miast: Krakowa, Lwowa, Łodzi, Poznania, m. st. Warszawy i Wilna.

3) O poprawie finansów związków samorządowych, przewidujący m. in. udzielenie im ze skarbu państwa dotacji w okresach budżetowych 1938-39, 1939-40 i 1940-41 w wysokości ogólnej po 10 mil. zł. Przeprowadzi się też pewną zmianę w podziale wpływów z udziału w podatku dochodowym i obrotowym, oraz zapewni się pomoc gminom miejskim, obciążonym ponad miarę splatą tzw. długu Ullenskiego.

4) O przejęciu przez skarb państwa wypłaty dodatku na mieszkanie dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych. Przewiduje się przejęcie przez skarb państwa tego obowiązku, obciążającego dotychczas gminy, w terminach: w gminach wiejskich — od kwietnia 1938 r., w miastach wydzielonych — od 1 kwietnia 1939 i w miastach pozostałych — od 1 kwietnia 1940.

Następnie Rada Ministrów przyjęła trzy projekty ustaw, dotyczące reformy niektórych podatków, a mianowicie:

1) O opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć. Wedle projektu ma być zniesiony podatek przemysłowy w obecnej jego postaci i ustanowiony: a) podatek obrotowy, któremu podlegać mają nie przedsiębiorstwa obliczone na zysk jak dotąd, lecz zawodowe i odpłatne świadczenia, oraz b) opłaty rejestracyjne. Podatek obrotowy wpływać będzie na dochód skarbu państwa, zaś opłaty rejestracyjne na dochód związków samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego i szkolnictwa zawodowego.

2. Nowela do ustawy o państwowym podatku dochodowym zwalnia od podatku dochodowego: dywidendy od akcji i udziałów w spółkach i spółdzielniach, pewną kategorię przychodu na pokrycie kosztów utrzymania, a ponadto umożliwia pobieranie podatku dochodowego od drobnych płatników w formie ryczałtu.

Z kolei Rada Ministrów przyjęła projekt noweli do rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 8 listopada 1927 o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla obrony państwa. Projekt ten wprowadza do obowiązujących obecnie przepisów pewne zmiany natury przeważnie technicznej i organizacyjnej.

W dalszym ciągu Rada przyjęła projekty ustaw ratyfikacyjnych, dotyczących: 1) porozumienia dodatkowego z dnia 29. 11. 1937 do umowy polsko-niemieckiej z dnia 20. 2. 1937 r. o przedłużeniu umowy gospodarczej z dn. 4. 11. 1935 r.; 2) polsko-sowieckiego porozumienia r. g. z dn. 15. 12. 1937, oraz projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu polsko-szwajcarskiego z dn. 28. 12. 1937, dotyczącego zniżek celnych na produkty chemiczne.

Następnie Rada Ministrów przyjęła projekty ustaw:

1) O publicznej służbie zdrowia, określającej organizację i podstawy działania organów rządowych i samorządowych w sprawach zdrowia publicznego.

2) O izbach aptekarskich, ustanawiający samorząd zawodu aptekarskiego, jako stałą reprezentację jego zawodowych, społecznych i gospodarczych interesów. Zasady tego samorządu oparte są na tych samych założeniach, na których budowano organizację zawodów pokrewnych, np. lekarskiego.

Dalej przyjęty został projekt ustawy o nadaniu katolickiemu uniwersytetowi w Lublinie pełnych praw państwowych szkół akademickich oraz projekt ustawy o wspólnotach gruntowych. Projekt ten zmierza do przeprowadzenia podziału gruntów wspólnych celem powiększenia indywidualnego stanu posiadania gospodarstw rolnych.

W końcu uchwalono dwa rozporządzenia Rady Ministrów: 1) o zmianie granic niektórych powiatów województwa poznańskiego oraz 2) o ustaleniu właściwości terytorialnej i siedzib Izby Skarbowej.

Dalsza akcja Rumunii przeciw Żydom

Wydalenie rabinów oraz kupców i przemysłowców — obywateli nierumuńskich

Czerniowce. (PAT). Prasa pisze, że rumuńskie ministerstwo wyznało zarządzenie wydalenie wszystkich, przebywających w Rumunii rabinów, obywateli nierumuńskich oraz, że wyszło zarządzenie, nakazujące odebranie Żydom posiadanych zezwoleń na broń palną.

W przyszłości zezwolenia takie nie będą Żydom wydawane.

Czerniowce. (PAT). Prasa donosi, że rząd rumuński postanowił, iż kupcy i przemysłowcy, obywatele obcy, których przedsiębiorstwa zostały zarejestrowane po 1 stycznia 1930 r. zostaną wydaleny z granic kraju. Wyjątki zostaną poczynione tylko dla takich przedsiębiorstw, których działalność przynosi pożytek krajowi.

Bombardowania Walencji i Salamanki

Salamanka. (PAT). Bombardowanie Salamanki w sobotę między godz. 11.30 a 11.37 przez 5 eskadr „czarnych” spowodowało więcej ofiar, aniżeli pierwotnie przypuszczano.

Według świadków bombardowania, którzy przybyli w niedzielę do Gibraltaru, liczba zabitych wynosić ma 225 osób, a rannych ponad 400.

Na miasto padło 20 bomb, a 15 poza jego granicami.

Dwie bomby spadły w pobliżu Grand Hotelu, siedziby niemal wszystkich misji zagranicznych, akredytowanych przy rządzie gen. Franco.

Barcelona. (PAT). Według komunikatu ministerstwa obrony narodowej, skutkiem sobotniego bombardowania Walencji przez 9 samolotów powstałych, 18 osób zostało zabitych, a około 100 odniosło rany.

Getto zgodne z prawem i obowiązkiem

Odpowiedź prof. Głabińskiego na deklarację grupy żydofilskich profesorów

Donosiliśmy już, że grupa profesorów Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie ogłosiła deklarację przeciw wprowadzeniu getta dla Żydów na tej uczelni. Lwowski „Słowo Narodowe” ogłasza następującą odpowiedź prof. Głabińskiego na tę deklarację:

„1) Deklaracja jest aktem partyjno-politycznym, „protestem” przeciwko anonimowym „czynnikom politycznym” wdzierającym się przemocą w mury wyższych uczelni” bez bliższego określenia tych czynników i bez przytoczenia dowodów na czynione im zarzuty. Moim zdaniem panowie deklaranci mylą się, jeżeli młodzież akademicka uważa za tak naiwną i niedojrzałą, iż w swoim dążeniu do zbudowania Polski narodowej i do oczyszczenia jej z żywołów, które uważa za wrogi i dla przyszłości państwa niebezpieczne, daje się użyć za ślepe narzędzie owym anonimowym „czynnikom”.

„2) Uważam za rzecz niesprawiedliwą i nieprzystojną oskarżanie rektora i senatu szkoły politechnicznej, a

tym samym także władz akademickich innych zakładów naukowych w Polsce, że wprowadzając getto lawkowe uczyniły coś „niezgodnego z prawem” i że „pod terrorem wyrzekły się prawa do swobodnej decyzji”. Przeciwnie jestem zdania, że władze te nie tylko postąpiły zgodnie z prawem, ale spełniły swój obowiązek, albowiem są powołane nie w tym celu, aby w zarządzie zakładem dawać wyraz swoim osobistym poglądom, sympatiom i antypatiom, ale aby czuwać nad porządkiem i spokojem w zakładzie i nie tamować głównych celów zakładu naukowego, do jakich należą wykłady profesorskie i spokojna praca w instytucjach naukowych.

„W każdym zakładzie, nie tylko naukowym, musi istnieć władza porządkowa, powołana do utrzymaniaładu i spokoju przez odpowiednią organizację pracy w porozumieniu z członkami zakładów lub bez porozumienia, aby spójność i porządek był zabezpieczony. Twierdzenie, że przez wyznaczenie miejsc pewnym jednostkom i grupom krzywdzi się czyjeś prawa konstytucyjne, uważam za nie-

Z ŻYCIA POLITYCZNEGO

Tydzień obecny będzie ciekawym

Warszawa, 24 stycznia.

Wypadkiem politycznym stały się dwa niespodziewane zgony; czołowego publicysty Bolesława Koskowskiego i b. min. skarbu Czechowicza. Koskowski był czynny politycznie do ostatniej chwili. Czechowicz należał wspólnie z Tytusem Filipowiczem do organizatorów „Partii Pracy”, ale ta impreza nie udała się przed dwoma laty. Na jesieni wstąpił do nowego Stronnictwa Pracy, powstałego z połączenia NPR i Ch.D. i objął tam stanowisko skarbnika zarządu głównego.

Tydzień obecny zapowiada się bardzo intensywnie pod względem politycznym. Codziennie będą obradowały komisje budżetowe sejmowa i senacka. Debaty dzisiejsze będą poświęcone budżetowi Min. Spraw Wewnętrznych.

*

„Warszawski Dziennik Narodowy” omawiając ostatnie przeobrażenia w OZN dowodzi, że jego zdaniem „jest to poniekąd próba oparcia się na idei, a powrót do starej metody budzenia wiary w ideał”.

W.

Dr med. H. ZIOMKOWSKI

specj. chorób skór. wener. i mocznikowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33
Przyjmuje 9-12 i 3-9 w niedziele: 9-11

n 48 964

dorzeczny wymysł, ponieważ każdy, kto wchodzi do zakładu, poddaje się jego prawom i władzom porządkowym. Nawet w Sejmie i w Senacie Żydzi i inne grupy mają swoje getto lawkowe i muszą się poddać zarządzeniom władzy porządkowej. Nie przypuszczam, aby się znalazł nieuprzedzony prawnik, który by te naturalne prawo każdej władzy porządkowej kwestionował i nazywał „niezgodnym z prawem”, albo gotowości władzy do zadośćuczynienia, w interesie ogólnego spokoju życzeń uczniów czy pracowników, piętnował jako niegodne uleganie „terrorowi”.

„3) Na koniec stwierdzam, że w czasie moich studiów w Wiedniu i Berlinie wyznaczono nam z góry miejsca w salach wykładowych i nikomu z nas nie przyszło na myśl przeciw temu protestować i apelować do pokrzywdzonej „konstytucji”.

„ST. GŁABIŃSKI”

Rozmowa w Cannes

Paryż. (PAT) — Rumuński minister spr. zagr. Micescu przybył z Genewy do Cannes, gdzie odwiedził min. Becka. Obaj odbyli dłuższą rozmowę, po czym min. Beck podejmował gościa śniadaniem w ścisłym gronie.

Włoski lot transatlantycki

Rzym. (PAT). Wczoraj rano odbył się w obecności generała Giuseppe Valle podsekretarza stanu lotnictwa, odlot trzech samolotów trzymotorowych, które przeleciały w prostej linii z Rzymu do Natalu w Brazylii. Samoloty te, pilotowane przez Brunona Mussoliniego, płka Bisesa i Moscatelliego wystartowały z lotniska wojskowego Guidonia, oddalonego o 30 km od Rzymu. Lotnisko to wybrano celem umożliwienia odbycia startu w zupełnej tajemnicy. Nie wydano żadnego oficjalnego komunikatu i nie dopuszczono nikogo z dziennikarzy na lotnisko.

O godz. 12.30 lotnicy donieśli przez radio, że przebyli już 2.300 km. Lecą przeciętnie na wysokości 4.000 m. — Pierwszym etapem lotu jest Dakar, odległy w linii powietrznej o 4.300 km od Rzymu.

Rozłam w „Ozonie”

„Dziennik Wileński”, pismo narodowe Wileńszczyzny, donosi, że otrzymał list, który świadczy o niestychanym rozbięciu w „sanacji” a dokładniej w „Ozonie”. List ten, podpisany przez p. Wł. Pierzanowskiego, przewodniczącego organizacji wiejskiej O. Z. N. w Wilnie, w imieniu „Ozonu” protestuje przeciw wiadomościom zarzucającym O. Z. N. walkę z gen. Żeligowskim.

„Odwrótnie — pisze p. Pierzanowski — członkowie obozu żywią dla gen. Żeligowskiego głęboką cześć i przywiązanie.

„Toteż ostatnie wypadki na terenie wojskowej komisji sejmowej — brzmi dalej list — wywarły na nich wrażenie ciężkiej krzywdy, wyrządzonej nie tylko jednej z czołowych postaci walk o niepodległość i bliskiemu współpracownikowi marsz. Piłsudskiego, lecz i samej idei zjednoczenia narodowego.”

Jeśli zestawimy fakt wysłania tego listu do prasy, nawet narodowej, z tym, że to właśnie „ozonowi” posłowie w Sejmie walczili z gen. Żeligowskim, — to wnioski będą ciekawe dla charakterystyki sytuacji w obozie prorządowym.

Sektor wiejski w Wilnie protestuje przeciw posunięciom centrali w Warszawie, wyraża swą solidarność z członkami zwalczanym przez kierownictwo O. Z. N. i, co najciekawsze, poucza „Warszawę”, że jej postępowanie jest sprzeczne z... ideologią „Ozonu”.

Oznacza to wszystko, ni mniej, ni więcej, tylko otwarty rozłam w „Ozonie”, który miał rzekomo skonsolidować naród, ale nie skonsolidował nawet „sanacji”.

Nowy zespół w redakcji „Polski Zbrojnej”

Jak już donosiliśmy, w sobotę ustąpili z redakcji „Polski Zbrojnej” red. naczelny płk Adam Rudnicki, b. szef propagandy O. Z. N. i jeden ze współpracowników tego pisma red. Jan Drzewiecki.

Redakcję „Polski Zbrojnej” objął — jak donosi prasa stołeczna — płk Leon Koc, brat płka Adama Koca, dyrektor Wojskowego Instytutu Naukowo-Oświatowego.

Wiadomości

Estonia wyludnia się. W ubiegłym roku, jak donoszą, zmarło 2.119 osób, a urodziło się tylko 1.819.

Rumuński następca tronu Michał został nagrodzony medalem za odwagę, okazaną ostatnio w czasie burzy morskiej. Istniało wtedy duże niebezpieczeństwo.

W czternastą rocznicę zgonu Lenina były w sobotę flagi w Sowietach przez 10 minut opuszczone do połowy masztu. W prasie były specjalne wspomnienia.

Z Grecji wydano niewygodnych polityków, którzy usiłovali zakłócić spokój. Wymieniają kilku b. ministrów i posłów, którzy współpracowali z Kafandarismem, Sofulismem i Mylonasem.

Wyszła odpowiedź na Białą Księgę angielską w sprawie Palestyny. Arabowie atakują ostro jej projekty i mówią o filozofskim nastawieniu rządu angielskiego.

Z NASZEGO STANOWISKA

Jeszcze jedna premia — dla Żydów

Ogłoszony ostatnio rządowy projekt ordynacji wyborczej dla sześciu największych miast polskich (Warszawy, Łodzi, Lwowa, Poznania, Krakowa i Wilna) idzie w kierunku odsunięcia szerokiego rzesz społeczeństwa od decydującego wpływu na sprawy samorządowe, wyrażonego w wyborach powszechnych i bezpośrednich, — co więcej, idzie on w tym kierunku dalej, niż donoszono pierwotnie. Mianowicie pierwsze wiadomości powiadały, iż z wyborów powszechnych ma wychodzić trzy czwarte wszystkich radnych, — później udział ten zredukowano do dwóch trzecich, ostatecznie zaś, według projektu, ma on wynosić tyle jedynie w Warszawie, w innych zaś miastach jeszcze mniej: w Poznaniu, Lwowie i Krakowie 60 pct, w Wilnie 52 pct, w Łodzi nawet tylko 54 pct ogólnej liczby radnych.

Reszta radnych ma być powoływana po połowie przez tzw. samorząd gospodarczy i zawodowy (izby adwokackie, notarialne, lekarskie, przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze itd.), po połowie zaś przez organizacje zawodowe pracowników umysłowych i fizycznych.

Nie wiadomo jeszcze, czy wybór ten ma być dokonywany pośrednio, tj. przez władze odośnych instytucji i organizacji, czy też bezpośrednio przez ich członków. Nie wiadomo też, czy wybory mają być proporcjonalne, czy też decydować ma zwykła większość głosujących. Niezależnie jednak od tego stwierdzić trzeba, że w chwili obecnej, kiedy instytucje gospodarcze i zawodowe znajdują się pod tak silnym i wielostronnym naciskiem czynników „sanacyjnych”, z drugiej zaś strony organizacje pracownicze są w wielu galeziach czymś bardzo płynnym i rozbitym na szereg grup czy grupki, — powoływanie na takiej podstawie znacznej części radnych jest wyrazem dążenia do sztucznego powiększenia stanu posiadania obozu „sanacyjnego”, podobnie właśnie, jak czyniła to ordynacja „sławkowska”.

Projekt zresztą ma jeszcze i inną ukrytą tendencję natury politycznej: jest on — obok stwarzania uprzywilejowanego stanowiska dla „sanacji” — także próbą skokietowania czynników lewicowych. O-

twiera im perspektywę uzyskania znaczniejszej liczby mandatów z ramienia tzw. związków pracowniczych, i to zarówno związków „klasowych”, jak związków pracowników umysłowych, gdzie lewica marksistowska, na skutek swej nieprzebiegającej w środkach demagogii i rozgoryczenia natury materialno-zawodowej, panującego w tych kołach, potrafiła ostatnio wzmocnić dość wydatnie swą pozycję. Tą drogą zresztą — ze strony związków klasowych — wejść mogły łatwo do rad miejskich także żywioły komunistyczne i komunizujące.

Z drugiej strony liczy się na to, że narodowe związki zawodowe „Praca Polska”, choć znajdują się w okresie niewątpliwie silnego rozwoju, są jeszcze za młode i za krótką posiadają tradycję organizacyjną, by móc się zmierzyć ze starymi, zasobnymi, przez Żydów popieranymi i wydatnie finansowanymi związkami socjalistyczno-komunistycznymi.

Wysocę ujemną stroną projektu jest także okoliczność, że wprowadzenie jego w życie wniesie, wzgl. powiększy czynnik walki partyjno-politycznej tam, gdzie jej być nie powinno, tj. w organizacjach gospodarczych i zawodowych. A walka ta przybierze charakter tym ostrzejszy, że, jak wiadomo, społeczeństwo zostało już poprzednio odsunięte w dużej mierze od możliwości swobodnego wyrażania swych poglądów w wyborach do ciał parlamentarnych, przez co wy-

bory samorządowe nabiorą tym silniejszego zabarwienia politycznego.

Wreszcie — biorąc pod uwagę niesłychane zażydzenie warstwy mieszczańskiej we wszystkich wielkich miastach polskich (poza jednym Poznaniem) — stwierdzić trzeba, że projekt daje Żydom możliwość poważnego rozszerzenia ich stanu posiadania przez wybory z ramienia samorządu gospodarczo-zawodowego, a przez to wcale nie idzie po linii powszechnych dziś już w całej Polsce dążeń, zmierzających do wyrugowania Żydów i stworzenia na ich miejsce silnego polskiego stanu średniego. Żydzi uzyskują w ten sposób dodatkową premię w wyborach samorządowych mając możność podwójnego udziału w głosowaniu: raz — w głosowaniu powszechnym, i po raz drugi — w głosowaniu z ramienia głównie przez Żydów opanowanych izb przemysłowo-handlowych, rzemieślniczych, organizacyj właścicieli nieruchomości itp.

W tych warunkach stosunek społeczeństwa narodowego do projektu musi być zdecydowanie ujemny. Widzimy w projektowanej ordynacji samorządowej jedną jeszcze próbę nie dopuszczania żywiołu czysto polskiego do decydującego, bezpośredniego i niekregowanego wpływu na sprawy samorządowe. Próba ta winna się spotkać wśród całego szczerze polskiego społeczeństwa ze zdecydowaną, ostrą odprawą.

Obecnie na lewo

Gdyby ktokolwiek chciał wytłumaczyć wystąpienie pos. Walewskiego w debacie nad budżetem Min. Sprawiedliwości, musiałby być bardzo dobrze zorientowany w rzeczach wewnętrznych obozu rządzącego. Bo czy to będzie p. Michałowicz i sen. Kwaśniewski, czy też plk Koc i plk Sławek, zawsze to jest ten sam obóz „sanacyjny”, posiadający tylko rozmaite odcienie i refleksy.

Rzecz inna, czy będzie to mogło trwać długo...

Pos. Walewski jest człowiekiem Kościalskiego. I to już od lat. Pracuje w Federacji, gdzie styka się z gen. Góreckim. Był sekretarzem Partii Pracy, Everta i Kościalskiego uchodzi raczej za liberała. Należy do „Ozonu”. Pomimo tego pozostaje w ścisłych kontaktach z grupą plka Sławka. Mówią powszechnie o naradach, jakie w okresie świątecznym toczyły się w schroniskach tatrzańskich, gdzie w poufalitych gawędach poruszano kwestie najistotniejsze dla obozu rządzącego.

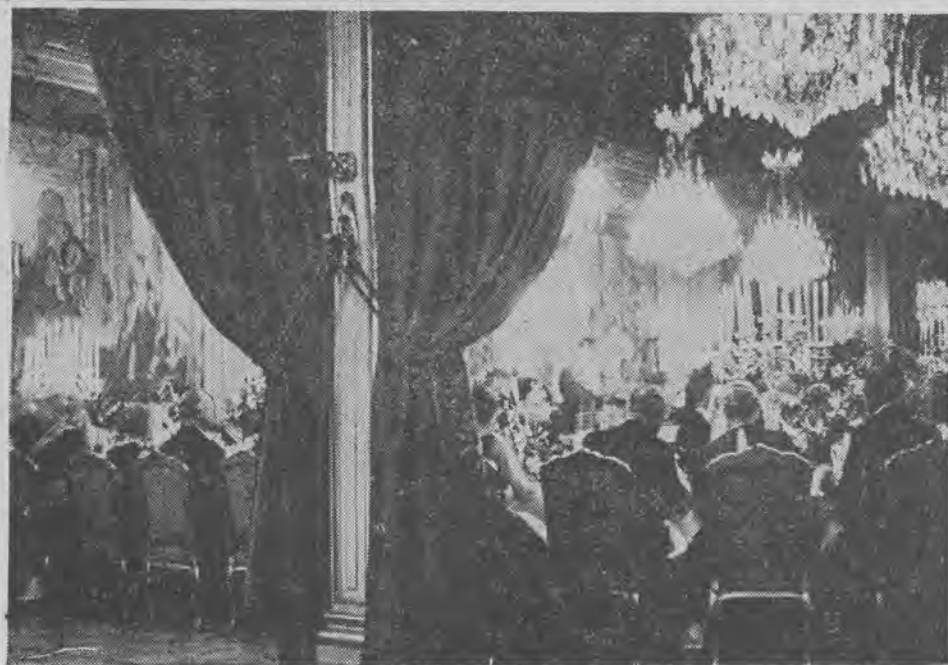
Zdarzało się nieraz, że podczas rozpraw parlamentarnych pos. Walewski podejmował się wystąpień, które bywały potrzebne dla takich czy innych celów. Stanowiły barometr odpowiednich nastrojów, bardzo w danej sytuacji symptomatycznych.

Zdaje się, że i ostatnie tak jaskrawe jego wystąpienie przeciwko min. Grabowskiemu nie nosi charakteru tylko wystąpienia indywidualnego. Stanowiło dużą sensację polityczną. Kto za nim stoi? Jakich nastrojów czy ustosunkowań się było wyrazem? Trudno jeszcze wskazywać bezpośrednio, ale już można mówić o pewnym zarysowującym się kierunku.

Bardzo trafnie zauważono wielką różnicę pomiędzy początkiem 1937 r., a początkiem roku obecnego. Przed rokiem pułkownik Koc szukał kontaktów z grupami nacjonalistycznymi, Rzymowski w „Kurierze Porannym” ustępował miejsca Goetlowi, wzrastały wpływy min. Grabowskiego, którego powszechnie uważano za człowieka przyszłości, zaczynało się snuć kombinacje na temat przyszłego gabinetu Koca lub Grabowskiego.

Teraz inaczej. Obala się autorytet Żeligowskiego, Koc jedzie na wywczas, przekazałszy, pono czasowo, nawet komendę główną Związku Legionistów swemu zastępcy; na czoło akcji młodzieży wysuwa się radykalny „Siew” Gierata, a tzw. Związek Młodej Polski Koca-Rutkowskiego traci swą pozycję. Min. Grabowski staje się przedmiotem bardzo gwałtownych ataków i przechodzi do defensywy, przegrawszy na terenie parlamentarnym szereg rozgrywek i rosną wpływy innych czynników, czego wyrazem stają się audyencje PPS i Klubu Demokratycznego.

Idziemy wyraźnie na lewo.

BAL W PALACU ELIZEJSKIM
Prezydent Francji Lebrun wydał dla korpusu dyplomatycznego w Paryżu obiad galowy i bal w pałacu elizejskim.

Skutki samorządu bez kontroli

O przyczynach nadużyć starościńskich w następujący sposób klarował w Senacie prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa, p. Krzemieński:

„Sumy pieniężne z budżetu państwowego, jakimi w ramach przepisów dysponują starostowie, są minimalne i nie dają pola do nadużyć. Szereg licznych procesów sądowych o nadużycia starostów, jakich obecnie jesteśmy świadkami, nie ma zupełnie związku z budżetem państwowym tak w dochodach jak i w wydatkach, a dotyczy wyłącznie funduszy związków komunalnych z tytułu sprawowania przez starostów funkcji przewodniczących wydziałów powiatowych. Nadużycia obejmowały również fundusze specjalne, wypłacane do rąk starostów na pomoc powodziową i pogorzelową. Dysponowanie tymi funduszami nie jest ujęte w ścisłą ramę przepisów ze względu na charakter doradczy i dlatego daje duże możliwości do nadużyć. Głównym jednak źródłem nadużyć starostów są fundusze powiatowych związków komunalnych (samorządy). Fundusze te nie były przedmiotem kontroli przez NIK. Dopiero z chwilą wprowadzenia nowej ustawy kontroli państwowa zgodnie z postanowieniami konstytucji obejmuje swoją działalnością także samorządy.”

Oczywiście, że kontrolować należy i fundusze samorządowe. Ale i wprowadzenie prawdziwego samorządu także walczy by pomogło. Samorząd jest także formą kontroli i to nie najgorszą.

GŁOSY I ECHA

Rząd bez oparcia w społeczeństwie

Streściliśmy już przemówienie premiera Składkowskiego, wygłoszone w komisji budżetowej Senatu. Obecnie wypada je uzupełnić według tekstu, ogłoszonego przez Polską Agencję Telegraficzną.

„Marzę o tej chwili — mówił p. premier — kiedy Obóz Zjednoczenia Narodowego będzie mógł tak wzrosnąć w siłę, żeby był organizacją, mającą wpływ na politykę państwa.”

Jak widać, sam p. premier Składkowski przyznaje, że są to dziś marzenia.

Polemizując z sen. Fleszerow, która nazwał „najsympatyczniejszą oponentką”, — p. premier mówił:

„Stawia pani zarzut luki między rządem a społeczeństwem. Musi być luka, proszę pani, jeśli rząd nie ma oparcia o żadne stronnictwo, musi być luka, kiedy modnym jest psioczyć na ten rząd i wymyślać, a nie pomagać premierowi, który z kilku ministrami szamocze się w tej atmosferze, jaka zapanowała po śmierci Komendanta. W społeczeństwie musi zapanować poczucie, że rząd jest jego, dopóki tego poczucia nie będzie, to żadne, najlepsze wysiłki premiera i wszystkich ministrów nie mogą do tego połączenia doprowadzić.”

W społeczeństwie zapanuje przekonanie, że „rząd jest jego”, jeśli to istotnie będzie rząd społeczeństwa — rząd narodowy.

„Udział” Żydów w powstaniu

Z okazji rocznicy Powstania Styczniowego prasa żydowska zapragnęła upiec swoją pieczeń. Pisma żydowskie zamieściły sążniste artykuły o udziale Żydów w walkach 1863 roku, podnosząc go nieomal pod niebiosa i nazywając „niezatartą kartą historii”. Kiedy się to czyta, to odnosi się wrażenie, że Żydzi byli największymi bohaterami powstania. Wszystkie zaś te artykuły kończą się utyskiwaniem na dzisiejszą Polskę, niepomną żydowskich zasług.

Nie przecząc udziałowi garści Żydów w Powstaniu Styczniowym, spowodowanemu częstokroć nietylę miłością do Polski ile nienawiścią do Rosji i jej praw wyjątkowych w stosunku do Żydów, stwierdzić trzeba, że zagadnienie to posiada i drugie oblicze. Przypomnieć tu należy zdrady i szpiegostwo żydowskie w 1863 r., oszustwa przy dostawie broni, denuncjatorstwo itp.

Sprawę tą trzeba by obszerniej oświetlić wobec żydowskich, sentymentalnych

historyjek na temat Powstania Styczniowego.

Jednym z charakterystycznych przyczynków do oświecenia roli Żydów w powstaniu jest następujący urywek z drukowanych na łamach „Polski Zbrojnej” wspomnień powstańca - weterana L. Kalliska:

„Żydzi zdradzali bardzo często. Był jeden żydek, niejaki Judka, krawiec, który szły dla powstańców burki i odzież, a niejednokrotnie używano go jako łącznika między oddziałami. Ale taki Judka był jeden — zdrajców bez liku.”

Wszystko jedno dokąd, byle wyjechali

Żydowska „Chwila” donosi z Jerozolimy, że do brytyjskiej kolonii Kenia w Afryce wyjechał p. Asaf Erazowski, wyższy urzędnik departamentu rolnictwa rządu palestyńskiego. P. Erazowskiego wysłano do Afryki na polecenie władz brytyjskich w tym celu, aby zbadał możliwość osiedlenia się w Kenii Żydów z Niemiec lub z innych krajów. Inicjatywa do tego wyszła od lorda Samuela (Żyda), zajmującego się sprawą żydostwa niemieckiego.

Jak widać istnieją koła żydowskie, które interesują się możliwością emigracji żydowskiej „z Niemiec lub z innych krajów” do Kenii Kenia. Trzeba stwierdzić, że jest to zdrowy objaw i właściwa droga. Żydzi muszą emigrować, a jeśli wolą Kenię niż Madagaskar, to już jest ich rzecz,

Tabela loterii

16-ty dzień ciągnięcia 4 klasy 40 Loterii Państw.

I i II ciągnięcie

Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 5.000

padła na r. 57738

10.000 zł.: 14864 88200 88525

75682 140308 144006

5.000 zł.: 10787 91503 184749

2.000 zł.: 19360 20051 63631

82490 86708 155229 167496 169578

193195

1.000 zł. 6400 13789 25711 27555

29855 31103 39062 39824 40909

45077 57199 68522 69937 79198

83793 85848 87767 100214 109468

111586 120553 123969 131196

132546 135124 145768 165671

175671 182265 186125 189920

Wygrane po 200 zł.

14 24 84 165 73 203 70 350 466

527 43 51 66 809 13 973 1076 99

382 506 20 31 48 778 2017 109 37

45 50 215 661 813 14 3090 192 233

358 479 637 905 29 33 4046 156 78

207 86 641 873 5113 317 552 82 675

731 90 6302 94 405 90 571 735 825

906 93 7150 52 454 515 693 840

8062 72 104 282 87 673 84 93 783

848 950 66 9035 182 89 93 204 37

70 80 324 428 47 89 748 58 10082

148 333 623 607 713 17 58 975 11351

96 404 73 771 800 12011 22 71 114

79 423 511 57 720 22 875 964 13007

29 48 138 348 472 80 529 739 891

14005 113 852 85 15565 634 47 61

64 748 805 16028 53 127 213 589

690 862 908 17192 261 71 77 83 608

79 93 794 829 18054 62 130 93

235 62 866 516 28 39 903 9 19019

122 331 57 87 475 508 36 750 851

20107 65 771 807 931 21102 270 435

14 510 621 42 998 22231 35 373

468 517 20 783 840 23149 81 93 246

404 749 912 18 61 24018 92 115 277

319 514 844 25042 70 459 505 52 426

82 86 26961 94 27063 183 237 55

373 459 647 65 92 720 851 73 931

28039 245 515 753 963 29059 75 322

641 744 843 30099 105 311 546 71

785 803 969 84 31028 64 142 289 341

434 570 672 741 55 32208 39 321 495

503 36 54 96 775 914 70 74 33015 32

121 41 58 231 382 495 643 940 34321

49 416 60 526 610 40 41 839 74

35065 250 67 305 29 48 545 53 651

766 946 36713 99 849 37150 540 60

631 789 807 96

38204 358 400 32 599 868 958

39054 287 377 478 818 71 94 967 40048

120 48 230 71 601 33 721 41074 155

218 346 56 92 448 748 96 808 42269

567 650 71 742 52 835 993 43182 331

742 44033 70 390 411 67 87 601 11

985 45049 393 229 40 678 737 46158

83 216 452 62 660 808 979 47079 97

124 33 336 467 662 967 48031 96 275

311 27 404 50 509 735 66 819 89

49019 205 17 524 997 50073 96 419

39 580 609 838 957 51106 59 454 72

74 642 76 52026 194 436 528 893

53135 318 27 462 70 534 61 75 666 93

715 31 50 83 54049 151 234 427 61

505 633 728 926 30 5510 7321 506 790

902 56141 248 453 510 27 64 77 648

718 37 55 57113 68 201 15 58 446 539

78 87 619 814 969 73 58043 224 305

89 429 507 73 643 961 89 59015 26

39 250 555 895 60425 90 603 60 75

875 921 58 61077 242 519 856 62018

192 208 376 661 718 817 47 929 63011

129 212 64 336 406 62 594 746 70 833

933 59 64055 127 51 53 20 215 651

908 65042 175 77 95 365 525 66472

84 539 79 791 886 67355 486 509 42

782 860 79 68039 110 48 200 566 659

868 69150 69 220 517 885 968 70086

407 33 37 47 97 523 683 702 91 833

975 71352 689 782 866 929 72178 85

92 268 75 550 656 83 75 6813 928

73133 212 56 424 607 51 74264 381

541 614 724 55 943 75166 231 427 89

520 67 649 77 860 974

76581 659 57 80 99 767 73 841

87 900 35 77395 68 495 771 842

949 87 78039 303 96 439 536 71

733 843 956 71 94 79097 110 429

530 845 959 80302 17 49 458 512

73 693 769 970 81167 265 528 683

74 76 759 86 802 82056 359 574

637 59 95 797 914 83121 246 90

346 421 630 75 713 7 35 900 84067

284 405 23 780 85199 469 579 82

604 66 705 79 89 86052 267 74 673

798 935 23 71 87025 34 152 72 78

311 750 67 922 88011 25 49 135 200

14 50 52 323 497 525 66 683 98 800

71 89044 323 443 50 64 627 779

9147 90089 216 35 728 61 79 877 81

91044 277 308 437 584 667 908

92065 270 84 484 548 683 76 861

908 93066 141 215 300 42 69 87

831 905 82 94041 175 346 58 862

65 69 66 905 95321 84 429 99 662

710 802 41 96072 219 58 440 525

627 715 25 845 932 97049 135 315

536 680 98236 451 84 592 680

99220 29 419 562 901 36 705 815

65 71 928 100142 284 99 599 848

63 101150 349 66 424 518 58 72 620

94 857 906 8 102116 306 31 75 537

83 939 193048 64 94 290 336 634

790 886 901 2 105233 65 305 74 486

759 62 916 28 37 75 106123 497

54 532 689 891 107004 119 364 56

653 779 832 80 965 108010 102 291

394 95 448 594 944 109135 49 82

253 315 19 412 22 559 625 29 73

807 54 94 906 36 97 110206 30 83

303 19 74 686 18 56 755 111184 20

23 87 337 66 428 63 574 618 86 945

33 54 69 87 112510 96 613 733 823

903 113130 200 15 11 87 374 540

708.

114260 360 448 531 65 855 913

115009 1 225 365 418 506 67 601 13

94 8 870 8 116201 374 556 894

117045 126 67 256 72 365 74 514 645

722 822 900 43 118087 102 201 19 93

301 95 481 518 21 638 818 962 9

119072 147 200 336 478 647 93 805

982

120226 35 421 99 736 74 90 888

907 121153 271 350 435 738 990

122035 96 186 214 772 806 63 123128

279 368 80 407 570 1 88 96 630 99

714 838 61 124053 174 489 90 520 52

766 809 85 125014 39 266 360 487

621 73 85 806 77 126062 273 319 521

127104 326 420 9 93 576 749 58 808

31 48 91 968 128063 124 235 95 571

770 910 39 129110 17 77 271 500 81

966 94 130024 78 297 814 502 755

829 48 82 131133 229 349 612 878

991 132114 22 51 77 267 88 365 671

133005 268 93 405 597 757 852 61

945 130408 505 940 135387 424 79

507 46 837 927 79 136085 125 335

420 620 91 979 137050 102 49 592

789 889 997 138014 102 27 210 98

442 529 608 998 139034 48 163 88

399 410 24 507 43 84 842 984 98

140129 293 307 708 80 889 141037

101 353 686 775 989 142047 86 432

96 572 70 50 832 958 143032 46 210

52 399 473 899 907 144046 217 314

415 533 634 93 778 814 41 937 45

145135 348 411 74 657 700 13 850 74

146370 93 558 78 668 854 60 147085

201 81 311 2 486 648 92 705 828 905

83 148000 48 50 127 221 63 316 58

454 566 674 801 948 149003 133 344

73 150152 60 657 79 151305 46 581

717 883 972

152153 299 408 547 812 56 153013 45 155

202 30 380 491 644 959 92 154084 261 351

518 94 780 818 63 86 155125 40 51 277 93

409 505 614 156119 597 630 914 157119 209

18 66 456 535 617 832 52 158039 70 166

429 324 33 753 99 863 949 159100 37 49 70

413 688 722 160125 547 647 713 35 94 918

161056 338 407 162001 225 39 306 28 88

570 89 819 65 163040 116 93 335 527 655

758 861 912 35 75 164113 220 33 550 850

924 165043 65 212 614 73 708 49 57 166151

252 167216 329 51 8 78 465 570 6 624 754

877 168100 308 414 541 744 169278 653 758

90 837 48 977

170186 736 45 913 171151 450 74 86 515

96 690 859 95 923 172063 498 728 97 962

173143 55 243 55 370 470 577 622 97 174279

361 72 423 750 84 873 175199 238 87 330

725 176088 102 217 314 498 514 600 72 708

51 177105 96 228 178117 223 83 368 423 3

Najlepsza książka młodego pokolenia

Trzecie wydanie „Gospodarki Narodowej” Doboszyńskiego

Nienotowane na oficjalnych giełdach wydawniczych, jakby dla przekory, „idą” doskonale, obywatel się bez kosztownej reklamy i usługowej propagandy. Świeżo właśnie ukazało się już trzecie wydanie głośnej książki młodego pisarza o nazwisku wielce popularnym.

„Gospodarka narodowa” Adama Doboszyńskiego wbrew głosowi konserwatywnego ekonomisty (w nr 1 z 10. 1. 38 r. „Polityki” art. „Nieznany Doboszyński” Kaz. Studentowicza) jest wyjątkowo dobrze znana młodemu pokoleniu walczącej, narodowej Polski.

Rodzina — praca — własność, oto motywy przewodnie gospodarki narodowej, rozwijane gruntownie i interesująco na przeszło 300 stronach kapitalnej książki, której część pierwsza omawia „chrześcijańskie zasady gospodarcze” (według św. Tomasza z Akwinu), a część druga stawia sobie za zadanie określić „narodowy ustrój gospodarczy w Polsce”.

Praca Doboszyńskiego doczekała się już wielu recenzji fachowych zaraz po swym ukazaniu się.

Z okazji trzeciego wydania warto zastanowić się nad fenomenem powodzenia i rozgłosu tej książki. Niemal co rok ukazuje się nowe wydanie tej książki, a jej potrzebę uznają nawet przeciwnicy autora, jak wyżej przytoczony publicysta. Książka młodego autora, traktująca poważne zagadnienia gospodarki narodowej rozchodzi się lepiej, niż niejedna powieść, reklamowana autora.

Sprawia to przede wszystkim ton moralny autora. Stawia on bowiem zagadnienia na płaszczyźnie głębokiego idealizmu, wierzy w to, co pisze, myśli samodzielnie, pragnie swą książką przysłużyć się Polsce, kreśli z talentem przekonywującą wizję narodowego ustroju gospodarczego w Polsce, wyzwolonego od liberalno-żydowskich zasad i wpływów.

Blągania swa, wyrażone w pamiętnej „Modlitwie o Wielką Polskę” — o Polskę godziwą, o Polskę sprawiedliwą, o Ojczyznę dla ubogich, o Polskę dla Polaków, o Polskę ludzi sytych, wcześniej przemyślał w swej książce, domagając się uwłaszczenia mas, i godziwości w ustroju gospodarczym, który nie jest w ujęciu Doboszyńskiego nietykalnym „tabu”, rządzącym się „prawami gospodarczymi”, ale ma służyć dobru narodu polskiego. „Gospodarka narodowa” jest owocem dłuższych studiów Doboszyńskiego i wiele myślał, zanim opublikował owoc swych przemyśleń w postaci książki. Politechnika gdańska, paryska szkoła nauk politycznych, a wreszcie osobisty kontakt w Anglii z G. K. Chestertonem, pogłębiały studiami nad Summą Teologiczną św. Tomasza z Akwinu, dostarczały materiału do „Gospodarki narodowej”.

Jest jeszcze poza ujmującą postawą moralną, niemalą wiedzą, jeszcze jeden ważny czynnik, który torował

drogę popularności książce Doboszyńskiego. Tym sekretem — to styl pisarski autora. Jasno, przystępnie wyłożyć trudne kwestie — oto sztuka. Doboszyński swym piórem jej dokazał kursów i przemówień swych w Częstochowie.

Publiczną tajemnicą jest duża pochyłość „Gospodarki narodowej” wśród robotników, np. w Częstochowie rozsprzedano 70 egzemplarzy pierwszego wydania książki wśród robotników, którzy książkę dokumentnie przeczytali, o czym autor jej miał możność oświadczyć się przekonać, podczas kursów.

Weźmy próbkę stylu Doboszyńskiego: „Wolę sprawiedliwy ustrój na stopie życiowej osiemnastego wieku — od stosunków we współczesnej Polsce. Nie podoba mi się, że pan Berlinerblau jeździ Rolls-Royce'm model 1934, podczas gdy polski chłop gotuje się w chałupie model 1776 do rewolucji model 19..?”

Rewolucyjność Doboszyńskiego odnosi się głównie do dziedziny poglądów moralnych. Wie i rozumie autor doskonale, iż z krysu moralnego nie wybrnie się bez naprawy moralności w duchu Chrystusowym.

W przedmowie do pierwszego wydania rzucił Doboszyński uwagę, któ-

ra specjalnie w ostatnich czasach otrzeźwiałaby niejednego naszego przeciwnika: „Ale przypuszczam, że i to, co już obecnie wiemy o przyszłej organizacji Państwa Narodowego, wystarczy, by stłumić raz na zawsze wątpliwości, co do istnienia lub nieistnienia narodowego „programu” gospodarczego. Obawiam się tylko, że ci, którzy twierdzą, że programu tego nie ma, powiedzą po przeczytaniu tej książki, że go jest za dużo..”

Tak pisał Doboszyński w lipcu 1934 r. w przedmowie do pierwszego wydania. Do drugiego wydania napisał krótką przedmowę, zawiadamiającą, iż dodał do książki trzy nowe rozdziały. Do obecnego, trzeciego z kolei wydania, ani słowa nie napisał. Wydawca — p. Tadeusz Dobrzański z Piotrkowa Tryb., krótko zaznacza, iż z powodu obecnej sytuacji autora, wydanie to ukazuje się bez zmian..

Starannie wydana książka ma przyjemną innowację — portret autora z podobizną jego podpisu.

Blisko dwa lata — mimo wyroku uniewinniającego — przeżywa Doboszyński za murami więziennymi. Jesli „Kochankowi Wielkiej Niedźwiedzicy”, zresztą kryminaliście pospolitemu, książka otwiera wrota więzienne na wolność — to nasuwają się takie — jak mówią Niemcy „myśli wolne od cła” (cenzorskiego w danym wypadku..), czy autorowi — niewątpliwie najlepszej książki młodego pokolenia „Gospodarka narodowa” nie powinna zapewnić wolności.

Czytając trzecie wydanie „Gospodarki narodowej” będziemy pilnie nasłuchiwać wieści ze Lwowa..

STEFAN NIEBUDEK.

W niedzielę wieczorem około godz. 17-tej lądowała przymusowo obok parku na Solaczu w Poznaniu awionetka z Aeroklubu Gdańskiego, pilotowana przez inż. K. Szydłowskiego. Lotnik wyszedł z wypadku cało, lekko uszkodzona jest maszyna. Przyczyną lądowania był brak benzyny.

Żona za 10 tysięcy i... na raty

To się mogło zdarzyć tylko wśród Żydów

Dzielnica żydowska Warszawy przeżywa obecnie nie lada sensację. Kupcy podzielili się na dwa wrogie obozy, które zwalczają się bez skrupułów. Sprawa prawdopodobnie oprze się o wielki sąd rabinacki, ferujący wyroki przy czarnych świecach.

Bardzo przystojna Chaja Hunes, mając lat 23, wyszła przed 3-ma lata za mąż za Hersza Madena, subiekta w dużej firmie skórzananej przy ul. Franciszkańskiej — i przekonała się wkrótce, że był to dla niej „żaden interes” matrymonialny. Mimo to 3 lata małżeństwa, choć z biedą — ale przepłynęły.

Rewolucję do cichego domu wniósł dopiero pryncypał Madena, bogaty składnik skór, który się zakochał w mężatce i zażądał kategorycznie od podwładnego odstąpienia żony.

Okazało się, że propozycja trafiła do człowieka, który nie ma nic przeciwko temu, zwłaszcza, że za zgodę na

rozwód pryncypał daje... 10.000 zł. Pani Chaja nie miała również nic przeciwko temu i trójka udała się do rabina, aby załatwić formalności.

Wyszło tymczasem na jaw, że pryncypał obiecuje swemu subiekutowi wypłacić 10.000 zł po upływie dopiero pół roku, twierdząc, że musi przekonać się, czy p. Chaja warta jest takiej sumy. Przeciwno temu zaprotestowali rabini. Mówili oni, że zakrawa to na skomplikowaną handlowo-kredytową transakcję, niedopuszczalną przez przepisy rytualne. Gdyby w grę nie wchodziły pieniądze i gdyby, rabini nie o tym w ogóle nie wiedzieli — rozwód mógłby być załatwiony od ręki. Stan rzeczy wytworzył się jednak taki, że rabini zgody swej wyrazić nie mogą.

Wynikła wielka awantura. Zakochany składnik zerwał rozmowy z rabinami i szuka innych, którzy mu umożliwią przeprowadzenie małżeńskiej transakcji.

Groźba powodzi trwa nadal

W dorzeczu Warty ludność z kilku wiosek została ewakuowana — Poważna sytuacja naterenie powiatu konińskiego

Łódź, 24. 1. — Z terenów powodziowych w województwie łódzkim napływają nowe meldunki. W pierwszym rzędzie po opanowaniu sytuacji w górnym biegu rzeki Warty na terenie powiatów sieradzkiego, łaskiego pod Rychłocicami, Burzeninem, Stronskim (przy ujściu Widawki) oraz pod Sieradzem woda szybciej spływa w dół rzeki

Ponieważ przy Biskupicach zator zdołano częściowo rozwalić, kra spływając w wielkich masach na terenie powiatu kolskiego pod Kolem i Splawskim utworzyła zatory przy mostach oraz przy ujściu rzeki Neru. Pracuje tu pogotowie techniczne i zgromadzona w dużej ilości ludność nad rozbi-

janiem zatorów.

Najpoważniejsza sytuacja wytwor-

Pg 2 429/31 70,3/4

rzyła się na terenie powiatu konińskiego wskutek utworzenia olbrzymiego kilkukilometrowego zatoru przy ujściu Prosnę do Warty przy Pyzdrach.

Stan wody Warty na terenie powiatu konińskiego podniósł się znacznie, gdyż i w górę od ujścia Prosnę tworzą się zatory. Zalane zostały wsi Ładoródz, skąd ludność ewakuowano, oraz inne, położone przy niedokończonym wale ochronnym na wysokości dopływów prawobrzeżnych od jezior.

Również Proсна wylała w górę swego biegu od Kalisza zalewając pobliskie wsie. Na rzece Pilicy pod wsią Swolszewice zator lodowy został rozsadzony przez wojsko przy udziale straży ogniowej i ludności cywilnej.

Nadal rozbija się również zator pod Nagórzycami, gdzie kra stale napływa. Na miejscu czuwają przedstawiciele władz oraz przydzielony oddział wojskowy pionierski.

Konin, 24. 1. — W dalszym ciągu poziom wody na Warcie powoli, ale systematycznie wzrasta. Drożnicy przy pomocy środków wybuchowych rozbijają lód uniemożliwiający tworzenie się zatorów.

Najbardziej zagrożona jest ulica POW. Woda podchodzi już pod domy mieszkalne. W nowowbudowanych willach przy ul. Mickiewicza mieszkańcy zmuszeni byli opuścić sutereny. Komunikacja z wioskami jest skierowana drogami okólnymi. Najbliższe wioski są częściowo zalane.

Podobnie groźna sytuacja przedstawia się w okolicach Słupcy i Zagórowa. Na przestrzeni kilku kilometrów woda zalała pola i łąki zagrażając zbudowanym na pagórkach domostwom. W kilku miejscach woda dostaje się już do domów, a komunikacja z tych siedzib szosą, wiodącą do Słupcy względnie Zagórowa, odbywa się przy pomocy łodzi.

W ciągu nocy na poniedziałek woda przybrała o przeszło jeden metr. W tych warunkach niebezpieczeństwo stale wzrasta i okoliczna ludność jest w stałym pogotowiu przed ewentualną katastrofą.

2 lutego zjazd Z. N. P.

Warszawa. (Tel. wł.). Termin walnego zjazdu Związku Nauczycielstwa Polskiego został ustalony na 2 lutego rb. w Krakowie. (w)

Konferencja związków zawodowych

Warszawa. (Tel. wł.). Na 31 bm. zwołano do Sosnowca wspólną konferencję związków zawodowych robotniczych ze związkami pracowników umysłowych. Omawiane będą sprawy jednolitych wystąpień pracowników fizycznych i umysłowych w stosunku do pracodawców. Ze spraw aktualnych będzie omawiana sprawa umów zbiorowych. Tego rodzaju konferencja będzie pierwszą w Polsce. (w)

O podział majątku ks. Pszczyńskich

Warszawa. (Tel. wł.). Przedmiotem dyskusji prawniczych jest podział milionowego majątku książąt Pszczyńskich na Śląsku. Podział ten był w swoim czasie przedmiotem sporów sądowych, które doprowadziły do ugody pomiędzy spadkobiercami książąt Pszczyńskich. Wynikła kwestia, kto ma decydować o podziale dóbr, których wartość sięga około 150.000.000 zł.

Wybuch podczas inspekcji

Helsinki. (PAT). Na wyspie Hakkala pod Helsinkami nastąpił wybuch w laboratorium wojskowym podczas pobytu inspektora piechoty wojsk fińskich gen. Haikineho. General jest zabity, pięciu wyższych wojskowych, m. i. inspektor artylerii płk Vanstroem, jest ciężko rannych.

W 75. rocznicę wybuchu Powstania Styczniowego na murach ratusza w Łodzi wmurowano specjalną tablicę pamiątkową (na zdjęciu).

KRONIKA PABIANIC

Wielki koncert operowy odbędzie się we wtorek, dnia 25. bm., o godz. 20 min. 30 w sali Teatru Miejskiego przy ul. Gdańskiej z udziałem Ladisa Kiepurę oraz znakomitej pieśniarki Mediolanu Marii Fiorenze.

Ku czci Bohaterów Powstania Styczniowego. W niedzielę ub., o godz. 11 przed poł. urządzona została w sali kina Oświatowego z okazji 75-letniej rocznicy Powstania Styczniowego uroczysta akademicka. W pierwszej części programu po zagajeniu odegrany został Hymn Narodowy, po czym p. prof. mgr. Zawadzka wygłosiła referat o Powstaniu Styczniowym. W drugiej części chór Tow. Śpiew. im. Moniuszki wykonał pod dyr. p. Lubowskiego szereg pieśni, solo skrzypcowe wykonała p. Nitschówna, oraz miejscowy kwartet rewiellersów pod dyr. p. Lubowskiego odśpiewał ładne pieśni. Całość wypadła bardzo uroczysto i ładnie. Udział publiczności był bardzo liczny. W dniu tej pamiętnej historycznej rocznicy domy udekorowane były sztandarami narodowymi.

Pożar. W sobotę rano około godz. 5 min. 30 wybuchł w przybudówce sali Towarzystwa Gimnastycznego przy ul. Pułaskiego 36 z nieznanych przyczyn pożar. Przybył na miejsce straży udało się ogień zlokalizować. Spłonęła przybudówka i komórki. Straty są nieznaczące. Policja prowadzi dochodzenie w kierunku ustalenia przyczyn pożaru.

Z „Czarnej kawy” Pań Miłosierdzia. Staraniem Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo przy parafii św. Mateusza urządzona została w niedzielę ub. w salach Domu Katolickiego przy ul. ks. Piotra Skargi doroczna „Czarna kawa”, która zgromadziła dużo zaproszonych gości.

Pabianice będą miały 3000 radioabonentów. Wedle danych statystycznych na dzień 1 stycznia rb. Pabianice liczyły 2835 radioabonentów. Pamiętamy jak niedawno jeszcze przekroczyliśmy liczbę 2000 zarejestrowanych, a jak widzimy obecnie spodziewać się można w krótkim już czasie dojścia do 3000 radioabonentów, co dowodzi o stałym wzroście radiofonizacji naszego miasta i okolicy.

Zakończenie kursu obrony przeciwlotniczej. W niedzielę ub. przed południem odbyło się uroczyste zakończenie tygodniowego kursu dla komendantów i zastępców komendantów obrony przeciwlotniczej domów mieszkalnych, w którym wzięło udział około 60 uczestników. Po wykładach oraz pokazach praktycznych odbył się egzamin końcowy, a w niedzielę wręczono wszystkim kursistom świadectwa ukończenia kursu.

Zbiórka na biedne dzieci. W piątek ub. jako dzień targowy Lokalny Komitet Pomocy Najbiedniejszym zorganizował zbiórkę ofiar po ulicach, targach i biurach. Udział w tej akcji wzięło kilkanaście par kwartarzy. Wynik tej zbiórki jest nadspodziewany, co dowodzi o wielkim zrozumieniu społeczeństwa i zasili znow fundusz pomocy biednym dzieciom.

KRONIKA ZGIERZA

W rocznicę Powstania Styczniowego. W sobotę, dnia 22. bm., o godz. 19.30 w sali Państwowego Liceum Pedagogicznego odbyła się uroczysta akademicka ku uczczeniu 75-rocznicy Powstania Styczniowego. Na program złożyły się prelekcje oraz produkcje muzyczne orkiestry symfonicznej przy Klubie Sportowym „Boruta”.

Kradzież. W sobotę, dn. 22. bm. nieznanymi sprawcami dokonano kradzieży futra na szkodę A. Redłówny (Dąbrowskiego 33). Dochodzenie prowadzi policja.

Warto by władze zwróciły na to uwagę. Kilkakrotnie już pisaliśmy, że żydowskie piekarnie w Zgierzku bardzo często czynne są w dni świąteczne i niedziele. Ostatnio w ub. niedzielę, dnia 23. bm., jedna z większych piekarni żydowskich, własność Żyda Korcarza przy ul. 1 Maja była czynna jak w każdy inny dzień. Warto, by władze zajęły się tą sprawą i nie pozwoliły Żydom gwałcić świąt chrześcijańskich.

Z kola absolwentów P. S. H. Onegdaj w sali Tow. Śpiew. „Lutnia” kolo absolwentów P. S. H. w Zgierzku wystawiło komedię w trzech aktach pt. „Kłopoty Zonkosiów” w reżyserii J. Burskiego. Całkowity dochód z imprezy, która cieszyła się poparciem licznych społeczeństwa, przeznaczono na rozwój miejscowego handlu chrześcijańskiego i pogłębienie wiedzy handlowej wśród chrześcijan.

Zuchwałe włamanie

Łódź, 24. 1. Dnia 23 bm. włamali się do składu fabryki wyrobów działających Teodora Buchholza przy ulicy Radwańskiej 66, złodzieje i skradli tkaniny jedwabne wartości 5.000 zł.

Zarządzone niezwłocznie przez policję dochodzenie doprowadziło do ujęcia sprawców kradzieży, którymi są: Kazimierz Sobczak z ulicy Zgierskiej 112, Józef Rachanek z ulicy Blacharskiej 11 i Józef Borkowski z ulicy Rysońniczej 30.

Towar znaleziono u pasera Stanisława Woźniaka, zamieszkałego przy ulicy Kruszywickiej 7. Woźniaka, jego żonę Henrykę i teściową Marianę Wiśniewską aresztowano również.

W potworny sposób zmasakrowali człowieka

Byli posterunkowy dobił ciężko rannego — Sensacyjna rozprawa przed Sądem Okręgowym w Łodzi

Łódź, 24. 1. Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Łodzi toczyła się rozprawa przeciwko Józefowi Nowińskiemu, byłemu posterunkowemu i 4 jego współnikom, którzy w potworny sposób zmasakrowali Jana Stasiaka, woźnego Banku Gospodarstwa Krajowego w Łodzi. Stasiak wskutek odniesionych ran zmarł w szpitalu.

W dniu 12 września ub. roku wracając w stanie mocno pijanym, Stasiak zatrzymał się we wsi Place-Stoki i mimo nalegań towarzyszek nie chciał iść dalej. Stasiak po pewnej chwili udał się do sklepu Marii Cyperling i zaczął się dobijać do drzwi. Znajdująca się wewnątrz właścicielka i córka jej Kuczyńska podniosły krzyk i zaalarmowały sąsiadów oraz Wacława Cyperlinga, syna właścicielki sklepu. Nadszedł również Adam Dębski, Józef Matczak i Władysław Mądry, uzbrojeni w kije i rurki żelazne. Sam Cyperling chwycił siekiere i wówczas wszyscy rzucili się na pijanego Stasiaka bijąc go namiętnie.

Na krzyk walczących ktoś zawołał mieszkającego w tej wsi posterunkowego policji Nowińskiego, któremu powiedziano, że jakiś osobnik chce dokonać napadu bandyckiego. Posterunkowy wyciągnął Stasiaka z sieni i obezwładniwszy go zaczął bić obecnym. Cyperling siekierą uderzył dwa razy Stasiaka w głowę, a pozostali również znęcali się nad leżącym.

Po pewnym czasie Nowiński wyrwał siekiere Cyperlingowi i trzy razy uderzył Stasiaka. Pobity do nieprzytomności Stasiak slaniając się na no-

gach chciał uciec, lecz z braku sił oparł się tylko o drzewo. Wtedy Nowiński wyjął rewolwer i strzelił do niego trafiając go w nogę. Gdy ranny padł, Nowiński jeszcze raz strzelił do leżącego na ziemi. Kula ugodziła go w brzuch, przebijając żołądek.

Gdy ciężko ranny nie dawał już prawie znaku życia nieudolny oprawcy opamiętał się. Ktoś zatelefonował po policję i pogotowie, które zabralo Stasiaka do szpitala, gdzie w czasie operacji zmarł.

Na miejsce wypadku przybył komendant posterunku, któremu Nowiński zameldował, że jakiś bandyta usiłował go napasać, zranił nawet w rękę a on działając w obronie własnej postrzelił napastnika. Zarządzono dochodzenie przeciwko Stasiakowi, lecz z powodu jego śmierci umorzono je.

Później dopiero okazało się, że Nowiński przekroczył uprawnienia służbowe, zalecał bicie bezbronnego i w bestialski sposób zastrzelił leżącego już na ziemi ciężko rannego. Ranę odniósł w czasie bójki, gdy trzymał oburącz Stasiaka, zalecając innym by bili go siekierą.

Na rozprawie sądowej Nowiński zaprzeczył, jakoby strzelał bez potrzeby. Twierdził, że Stasiak na niego napadł w sieni i wówczas postrzelił go pierwszy raz w nogę. Już pozostali oskarżeni zadali temu kłam, twierząc, że Nowiński strzelił, gdy Stasiak slaniając się oparł o drzewo.

Wyrok podamy w numerze następnym.

Ruchliwa organizacja, zrzeszająca majstrów fabrycznych w ramach Związku Majstrów Fabrycznych urządziła dla swych członków i ich rodzin tradycyjny „opłatek”. Uroczystość zaszczycił ks. Mackiewicz. Po dzieleniu się opłatkami i złożeniu życzeń odbyła się miła zabawa taneczna. Na zdjęciu fragment z „opłatka” w Związku Majstrów Fabrycznych.

Wyniki wyborów do Tow. Kredyt. w Łodzi

Żydzi znajdują się w zdecydowanej mniejszości

Łódź, 24. 1. Dnia 23 bm. odbyły się wybory pełnomocników do Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi w trzecim okręgu. Jak to przewidywaliśmy wystawiona została jedna lista wspólna Pierwszego Chrześcijańskiego Stowarzyszenia właścicieli Nieruchomości oraz Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Nieruchomości Przedmieść.

W wyniku wyborów wybrano 30 pełnomocników i 10 zastępców, w tym ani jeden Żyd.

Łącznie we wszystkich trzech okręgach wybranych zostało 64 Polaków i Niemców oraz 26 Żydów. W poprzednich wyborach Żydzi posiadali dwie trzecie głosów, obecnie natomiast są zdecydowanie w mniejszości.

Przed wyborami w Łodzi

Dalsze szczegóły nowej ordynacji wyborów do samorządu Łodzi

Łódź, 24. 1. Jak już donosiliśmy Rada Ministrów uchwaliła projekt ordynacji wyborczej dla sześciu największych miast, tj. Warszawy, Łodzi, Lwowa, Poznania, Krakowa oraz Wilna. Nowością w projektowanej ordynacji jest rozdwojenie systemu wyborczego na wybory powszechne i tzw.

kurialne, to znaczy dokonywane przez samorządy gospodarcze i zawodowe. Łódź według tego projektu ma wybrać 84 radnych z czego 50 ma być wybranych w drodze wyborów powszechnych, 34 zaś w drodze wyborów kurialnych.

Jak się dowiadujemy na 34 rad-

nych przypadających na samorządy, 17-tu mają wybierać związki zawodowe pracowników fizycznych i umysłowych, 5-ciu Izba Przemysłowo-Handlowa, trzech Izba Rzemieślnicza, dwóch adwokatów i notariuszy, dwóch Izba Lekarska, dwóch właścicieli nieruchomości, po 1 inżynierowie, aptekarze i dentyści.

Każdy obywatel mający prawo wyborcze może mieć kilka głosów w wyborach powszechnych a również w wyborach kurialnych. Wybory odbędą się w jednym dniu. Głosowanie odbywać się będzie w jednym i tym samym lokalu. Jednak dla każdego systemu głosowania przygotowane będą odrębne urny wyborcze.

Projekt znosi kumulację głosów, to znaczy wyborca nie może, jak dotychczas oddać wszystkich swych głosów na jednego kandydata.

Czy dojdzie do strajku majstrów?

Łódź, 24. 1. — Po nadesłaniu przez związki przemysłowe projektu układu zbiorowego z majstrami fabrycznymi obecnie odbywają się kolejno zebrania majstrów w sekcjach zawodowych.

Dnia 16 bm. odbyły się zebrania sekcji tkackiej, 23 bm. zaś zebranie sekcji przedalniczej, zgrzebnej i sekcji dziewiarsko-pończosznicznej. Wszystkie zebrania wypowiedziały się negatywnie w stosunku do projektu umowy, wniesionego przez przemysł.

Chodzi mianowicie o to, że dotychczas utrzymywał się system stałych plac tygodniowych, a poza tym plac w formie tantiem od produkcji. Te ostatnie były uzależnione od rozmiarów produkcji i były niejednolite.

Obecnie przemysł stale płaci chce również uzależnić od wysokości produkcji, na co majstrowie kategorycznie się nie zgadzają i wezwano zarząd do zerwania dalszych rokowań oraz proklamowania strajku majstrów, o ile przemysł nie zmieni stanowiska w tym punkcie rokowań.

Sensacyjny proces przeciwko Ub. Społecznej

Łódź, 24. 1. — Dnia 24 września 1934 roku do szpitala Ubezpieczalni Społecznej przywieziono 19-letniego Eliasza Działoszyńskiego, Żyda, który poddany został operacji wycięcia wyrostka robaczkowego.

Następnego dnia operowany czuł się dobrze i dozór nad nim był minimalny. Wieczorem w stanie gorączkowym sam wyszedł na korytarz, otworzył okno i wyskoczył z trzeciego piętra i wskutek uszkodzenia wewnętrzznego zmarł wkrótce.

Strój zmarłego Juda Działoszyńskiego wytoczył Ubezpieczalni proces o 20 tysięcy zł odszkodowania z powodu śmierci wynikłej z braku odpowiedniego dozoru.

Sprawa była kilkakrotnie przedmiotem rozpraw. Wczoraj zapowiedziana została wizja lokalna sądu, lecz z powodu niestawienia się biegłego odroczone ją na następny wtorek.

MIGAWKI ŁÓDZKIE

Łódź, 24. 1. W związku z wydaniem przez radę naczelną kupiectwa żydowskiego w Polsce oszczerczej i antypolskiej broszury „Hasła Kongresu Kupiectwa Chrześcijańskiego w świetle rzeczywistości gospodarczej” w kółach łódzkiego kupiectwa chrześcijańskiego powstała myśl urządzenia zebrań organizacyjnych, poświęconych napiętnowaniu i zdemaskowaniu dróg destrukcyjnej roboty żydowskiej.

*

Organizacja Powszechnego Związku Lekarskiego, podejmowana od dawna przez żydowskich lekarzy, tkwi nadal na martwym punkcie. Żydzi pragnęliby postawić na czele Związku Polaka, tymczasem spośród zdeklarowanych szabesgojów żaden, zdaniem organizatorów, nie nadaje się na to stanowisko. Na razie zatem Żydzi-lekarze są w poszukiwaniu prezesa.

*

W kilku poważnych organizacjach społeczno-zawodowych, posiadających w swym gronie Żydów i Polaków, myśli się poważnie nad wprowadzeniem paragrafu aryjskiego. Przykład łódzkich lekarzy i adwokatów podzielał twórca. (j. w.)

Styczeń
25
Wtorek

Kalendarz rzymsko-kat.
Wtorek: Nawrócenie
św. Pawła
Środa: Polikarp b.
Kalendarz słowiański
Wtorek: Miłosz
Środa: Skarbimir
Słońca: wschód 7.45
zachód 16.25
Długość dnia 8 g. 40 min.
Księżyc: wschód 2.52, zachód 11.23
Faza: 6 dzień przed nowiem

Adres redakcji i administracji w Łodzi
Piotrkowska 91
TELEFON redakcji i administracji 173-55

NOCNY DYŻUR APTEK

Nocny dzisiejszy dyżurują apteki: Stekel-Li-manowskiego 37, Janikiewicz (Zyd) Stary Rynek 9, Staniulewicz Pomorska 91, Borkowski, Zawadzka 45, Gluchowski, Narutowicza 6, Hamburg S-ka, Główna 50, Pawłowski, Piotrkowska 307.

TELEFONY

Pogotowie miejskie 102-90.
Pogotowie P. C. K. 102-40.
Pogotowie Ubezpieczalni 206-11
Straż ogniowa 8.

TEATRY

Teatr Polski — „Galazka rozmarynu”.
Teatr Kameralny — „Głupi Jakub”.
Teatr Popularny — „Kołysanka”.

KINA

Capitol — „Dziewczeta z Nowolipiek”.
Corso — „Anthony Adverse” i „W. Z. 6 nie wyjadawal”.
Ikar — „Wieżnia z Kazbr” i „Tylko ty”.
Metro — „Towarzysze broni”.
Mimoza — „Wielka miłość Beethovena” i „Diabeł z dzikiego zachodu”.
Oświatowy-Słońce — „Dama Kameliowa” i „Flap jako cirkowcy”.
Palace — „Gwiazda Rivier”.
Przedwiośnie — „Nieznana dziewczyna”.
Rialto — „Moje szczęście to ty”.
Striwoy — „Ku wolności”.

OD REDAKCJI

Wyjaśnienie. W związku z opublikowanymi przez nas notatkami w numerach 13, 16 i 19, podajemy po raz wtóry do wiadomości publicznej, że umieszczenie p. dr Krzyńskiego na liście lekarzy Żydów, zatrudnionych w szpitalu w Radogoszczu powstało na skutek udzielenia nam fałszywych danych przez jednego z naszych informatorów. Stwierdzamy natomiast, że p. dr Krzyński jak i jego rodzina wywodzą się z dziadów i pradziadów wyznania chrześcijańskiego, pochodzenia polskiego. Podając powyższe, przepraszamy raz jeszcze p. dr Krzyńskiego i jego rodzinę za wyrządzoną im mimowoli krzywdę moralną.

KRONIKA MIEJSCOWA

Z Zarządu Miejskiego. Wiceprezydent miasta Kozłowski powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

Posiedzenie kolegium Zarządu Miejskiego. W dniu wczorajszym pod przewodnictwem tymczasowego prezydenta Godlewskiego odbyło się posiedzenie kolegium Zarządu Miejskiego, na którym postanowiono przyjąć na rzecz miasta darowiznę terenu ulicznego na przestrzeni ulicy Katnej od numeru 3 do 13. Pozwoliło to na rozszerzenie ulicy Żeromskiego. Poza tym postanowiono udzielić dla patronatu nad młodzieżową rzemieślniczą i przemysłową jednorodzinną subsydlum z funduszu miejskich w wysokości 4000 złotych. Nadto zatwierdzono kilka drobniejszych spraw.

Słuszne skargi. Mieszkańcy Marysina III, ostatnio wystąpili ze skargami do władz na skandaliczne stosunki, jakie panują na tym przedmieściu. Gmina Radogoszcz, rozporządzając minimalnymi funduszami, nie jest w stanie zabrakować dróg i doprowadzić do możliwego stanu, miasto zaś, mimo, że przedmieście stanowi dalszy ciąg dzielnicy przy ul. Łagiewnickiej i bocznym, również nie w tym kierunku nie pomaga. Skutek jest ten, że ulice, zabudowane gęsto, są nie do przebycia nawet pieszo i robotniczy, zdającą do pracy w fabrykach w godzinach rannych, brną po kolana w błocie i wodzie. W sprawie tej w roku bież. mają być wydane odnośne zarządzenia, aby dzielnice tę doprowadzić do porządku, gdyż wskutek zniszczenia dróg szwankuje również stan aprowizacyjny.

Wywłaszczenie gruntów. Na skutek wniosku Zarządu Miejskiego w Łodzi Urząd Wojewódzki Łódzki zarządził rozprawę ustną w sprawie wywłaszczenia gruntów o łącznej powierzchni 20 314,5 m² wraz z zabudowaniami, położonych w Łodzi przy ul. Żeromskiego, stanowiących własność: 1. Banku Spółek Niemieckich w Polsce, Sp. Akc., 2. H. Kantorowicza, J. Widawskiego, J. Grynberga, J. Rubinowicza, Sz. Rubinowicza i N. Fuks, 3. Akc. Tow. Wyrobów Bawełnianych „Gampe i Albrecht”, 4. Spółki Akcyjnej „Zakłady Włókiennicze Karol Hoffrichter i 5. małż. Güntherów. Rozprawa ustna odbędzie się w dniu 4 lutego 1938 roku, o godz. 10 tej

Łódzkie walki powstańcze w 1863 roku

Bitwa pod Cyrusową Wolą i Dalikowem

Łódź, 24. 1. Uroczyste publiczne posiedzenie naukowe Polskiego Towarzystwa Historycznego, odbyte w dn. 23 bm. w sali obrad Rady Miejskiej z okazji 75-letniej rocznicy powstania styczniowego, zgromadziło liczne rzesze polskiego społeczeństwa Łodzi.

Słowa zagajenia wypowiedział prezes organizacji, przedstawiając warunki w jakich wybuchło powstanie styczniowe. Właściwy prelegent, drugi mówca, w starannie i źródłowo opracowanym wykładzie pt. „Bitwa pod Cyrusową Wolą i Dalikowem” dał przekrój powstania styczniowego w powiecie łęczyckim, do którego wówczas należała Łódź i okręg łódzki.

Po scharakteryzowaniu w ogólnych rzutach charakteru powstania prelegent przedstawił w jakich warunkach terenowych i przy jakim nastroju ludności rozgrywała się akcja powstańcza.

Terenem walk były głównie lasy. Jeśli chodzi o ustosunkowanie się

ludności do powstania, to w pierwszej jego fazie poparło je przede wszystkim mieszczaństwo. Dopiero później przyłączyły się do akcji masy włościańskie. Akcja powstańcza w powiecie łęczyckim rozpoczęła się w styczniu 1863 roku, a wygasła w październiku 1864.

Pierwsze oddziały powstańcze formował Czajkowski i Sawicki. Po ich klęsce nastąpił upadek ducha i dopiero po dłuższym okresie nawiązał nie walki powstańcze Skowroński działając przy pomocy Orłowskiego, Jabłońskiego i Parczewskiego.

Oddział Skowrońskiego stoczył walkę z wojskiem rosyjskim pod Cyrusową Wolą, wychodząc z akcji obronna ręką. Zafamanie powstania nastąpiło wskutek klęski pod Dalikowem.

W końcu zebrania na wniosek przewodniczącego uchwalono wysłać delegację do czcigodnego powstańca łódzkiego por. Hardy. (wyg.)

Stronnictwo Narodowe w Łodzi

Przyjęcie nowych członków w kole Łódź - Śródmieście — Organizacyjne „opłatki”

Łódź, 24. 1. — Koło Stronnictwa Narodowego Łódź-Śródmieście święciło w niedzielę 23 bm. uroczystość przyjęcia nowych członków. O godz. 10 rano odprawiona została msza św. za pomyślenie prac organizacyjnych. W południe odbyło się w lokalu własnym przy ul. Targowej uroczyste przyjęcie pięćdziesięciu kandydatów w poczet członków koła. Przyjęcia dokonał prezes dr Czesław Rostkowski.

W godzinach popołudniowych członkowie koła zgromadzili się na tradycyjną uroczystość „opłatka”. Spośród duchowieństwa przybyli: o. superior Gołębiowski i ks. Gordulewski. Po części oficjalnej odbyła się w bardzo miłym nastroju zabawa taneczna.

W sobotę dn. 22 i w niedzielę dn. 23 bm. odbył się „opłatek” w kołach: Radogoszcz, im. Dmowskiego, Retkinia i Dąbrowa. (W)

Łódź w cyfrach

Co dwudziesty mieszkaniec Łodzi siedział na ławie oskarżonych — Ile łodzianie piszą listów rocznie

Łódź, 24. 1. Jak przeciążony jest pracą Sąd Grodzki w Łodzi, a z drugiej strony jak mieszkańcy Łodzi lubią się procesować świadczą o tym najlepiej ostatnio ogłoszone za rok ubiegły dane cyfrowe z działalności sądu.

Otóż w roku ubiegłym rozpatrzono spraw karnych i cywilnych 93.975. Na sprawy cywilne przypadło do rozpatrzenia 69.565, na karne zaś 31.931. O-

czywiście wszystkich tych spraw Sąd Grodzki nie mógł rozsądzić, część ich została przeniesiona na rok bieżący, z cywilnych przeszło 5 tys., z karnych 1.675.

Obraz pracy daje fakt, że Sąd Grodzki w ub. r. rozpatrywał dziennie około 310 spraw. Jeśli te cyfry odnieśliśmy do liczby mieszkańców Łodzi to okaże się, że co dziesiąty łodzianin miał sprawę cywilną, co dwudziesty

przed południem w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi przy ul. Ogrodowej nr 15, w pokoju nr 22. Na rozprawę zostały wezwane zainteresowane strony, które mogą ewentualnie żądać, wnioski i zarzuty wnieść najpóźniej do protokołu rozprawy.

Budowa chłodni w Łodzi. Roboty przy budowie chłodni przy ul. Rokicińskiej wskutek pomyślnych warunków, trwały do końca grudnia ub. roku. Pozwoliło to na wykończenie dużej części prac budowlanych, wobec czego wykończenia głównego budynku należy się spodziewać w końcu czerwca i oddania go do użytku.

Również w tym czasie spodziewać się należy oddania do użytku basenu do przechowywania żywych ryb. Na ostatnim bowiem posiedzeniu Komitetu Budowy Chłodni powzięto w tej sprawie odpowiednie decyzje. Basen będzie miał pojemność wystarczającą na przechowywanie ryb w przeciągu 3 dni.

ZE ŚWIATA PRACY

Dalsza akcja pracowników umysłowych. Międzyzwiązkowa komisja pracowników umysłowych prowadzi ogólną akcję o zawarcie układu zbiorowego, w pierwszym rzędzie z przemysłem włókienniczym i podniesienie płac pracowników umysłowych w tym przemyśle o 20 pct.

Niezależnie od tego bankowcy również występują z żądaniem uregulowania plac. Ponadto zaś związki pracownicze podjęły interwencję u inspektora pracy w kierunku wyeliminowania z pracy małoletnich. Utała się metoda przyjmowania przez pracodawców do biur młodocianych od 15 do 16 lat w roli praktykantów biurowych, którzy pracują niejednokrotnie przez cały rok darmo, bez żadnego wynagrodzenia z tym jedynie, że po okresie bezpłatnej praktyki otrzymują minimalną pensję 50 zł miesięcznie. Zarządzona została kontrola zakładów pracy, która doprowadzić ma do wyeliminowania niezdrowych tych objawów.

Skarga robotników. Delegacja związkowa interweniowała w Starostwie Grodz-

kim w sprawie przewlekłego zatargu w Łódzkiej Fabryce Kapeluszy. przy ulicy Sterlinga 2. Robotnicy wskazali, że przed świętami Bożego Narodzenia firma, uniemożliwiając czasowo swe zakłady, zapewnia robotnikom, że następnie przyjmie wszystkich do pracy, jednak zobowiązania tego obecnie nie honoruje, przyczyniając się do stałych zatargów. Władze zapowiedziały zbadanie sprawy i wydanie zarządzeń w kierunku zlikwidowania sporu.

SYTUACJA STRAJKOWA

Strajki i zatargi. W fabryce papieru i tektury firmy Adelfang przy ul. Srebrzyńskiej 46 wybuchł strajk okupacyjny 160 robotników. Firma zamierzała udzielić jedynie zaliczek i wstrzymać wypłaty należności zarobkowych. Jednak robotnicy na to się nie zgodzili i podjęli strajk okupacyjny.

W zakładach firmy Goldlust przy ul. Zagajnikowej 20 na tle obniżania plac przez stosowanie bezpośrednio niższych stawek plac taryfowych, wybuchł zatarg. Wczoraj odbyła się konferencja, na której firma zgodziła się unormować place zarówno na przyszłość, jak i wypłacić powstałe zaległe różnice. Zatarg został zlikwidowany.

KRONIKA SADOWA

Zakończenie sporu o wygrana loteryjną. Jeszcze w 1936 r. Genowefa Brandt i Waldemar Kranc, oboje zamieszkali w Zgierz, grając wspólnie ćwiartkę losu loteryjnego, wygrali netto 15.000 zł, albowiem na ich numer padła wygrana 75.000 zł. Brandtowa podjęła wygraną i odmówiła wypłaty współnikowi, zaznaczając, że sama wyłącznie grała. Na skutek zastrzeżeń, postawionych przez Krancę, wypłacono jej jednak połowę, tj. 7.500 zł, drugie 7.500 zł pozostawiono w depozycie sądowym do czasu rozstrzygnięcia sporu. W sporze cywilnym sąd zasądził na rzecz Krancę wygraną i w dodatku koszty procesu. Wówczas Brandtowa oskarżyła Krancę o oszustwo i na skutek jej skar-

żas siedział na ławie oskarżonych wydziału karnego. Jest to niezbyt pocieszający objaw, gdyż jak widać uprawiamy nagminnie pleniactwo a dość często wchodzimy w kolizję z kodeksem karnym. Tym bardziej jest to smutne, że w porównaniu z r. 1936 liczba spraw cywilnych wzrosła o 2.180, karnych zaś o 2.500.

Jeśli już obracamy się w dziedzinie suchych cyfr warto przy okazji przytoczyć kilka danych za ub. r. z ruchu pocztowego.

W roku 1937 Łódź przeprowadziła 350 tys. rozmów telefonicznych międzymiastowych i około 30 tys. rozmów zagranicznych. Listów w tym czasie wysłano z Łodzi 22 i pół miliona, do Łodzi zaś przysłano około 50 milionów.

W tym samym czasie listów poleconych wysłano 817 tys., wartościowych zaś tylko 5.889. Paczek różnych wysłano przeszło 211 tys., wartościowych 7.600.

Jak z podanych cyfr wynika ruch telekomunikacyjny w Łodzi jest bardzo duży, co jest zrozumiałe w tak wielkim ośrodku przemysłowym.

Pożary w Łodzi

Łódź, 24. 1. W ciągu niedzieli straż pożarna wzywana była do pożarów. I tak do pożaru na terenie fabryki „Lebrecht Müller” w Rudzie Pabianickiej przy ul. 3 Maja 36 wyjechały trzy plutony. Jednakże obeszło się bez jej interwencji albowiem straż miejscowa zdołała pożar ugasić.

Jak się okazuje pożar wybuchł w warsztacie mechanicznym prawdopodobnie wskutek krótkiego spięcia. Warsztat uległ zniszczeniu.

Poza tym straż wzywana była do wypadku przy Ogrodowej 3, gdzie w domu Dawida Karo zapalił się dach, oraz do domu A. Leśniczaka przy ul. Łagiewnickiej 39, gdzie w mieszkaniu lokatora Karpińskiego od lampy naftowej zapalił się sufit. W obu wypadkach pożar ugaszono. Straty nieznaczne.

Tragiczna śmierć węglokrada

Łódź, 24. 1. — Na przejeździe kolejowym przy Starej Wsi na pociąg jadący do Kuluszek usiłował wskoczyć z zamłarem kradzieży węgla, znany złodziej kolejowy 25-letni Jan Kaczmarek ze wsi Bazar, lecz wpadł między wagony i dostał się pod koła, które zmasakrowały go.

Zwłoki zostały rozrzucone na dystansie kilkudziesięciu metrów.

gi zarządzono dochodzenie, które przyjęło obrót zgoda nieoczekiwany, albowiem do odpowiedzialności za oszustwo pociągnięta została Brandtowa. Sąd Okręgowy w Łodzi w wydziale karnym po rozpoznaniu sprawy skazał Genowefę Brandtowa na 8 mies. więzienia. Ponieważ po ogłoszeniu wyroku skazana zaczęła wymyślać pod adresem sądu i wykrzykiwała zarzuty uwłaczające, zarządzono nowe dochodzenie karne przeciw niej i odpowiadać będzie za obelgi pod adresem sądu.

KRONIKA WYPADKÓW

Na ul. Franciszkańskiej został przez nieznaną sprawcę pokłuty nożami i odniósł liczne rany 42-letni Tadeusz Szuchcik, zamieszkały przy ul. Lewej 12. Rannego po opatrzeniu przewieziono do domu.

— W lokalu Wydziału Opieki Społecznej Zarządu Miejskiego przy ul. Zawadzkiej 14 jakaś kobieta porzuciła dziecko płci żeńskiej, liczące około 2 tygodni życia.

— Z mieszkania Stefani Dulewicz przy ul. Nowej 28 nieznaną sprawcę przy pomocy włamania się, skradli garderobę, bieleżną i nakrycia stołowe wartości 460 zł.

— W mieszkaniu własnym przy ulicy Słowackiego 29 w celach samobójczych przeciął sobie gardło brzytwą 36-letni Tadeusz Mocialek. Desperata w stanie bardzo ciężkim odwieziono do szpitala. Powodów samobójstwa nie ustalono.

— Na posesji przy ul. Bruskiej 29 w czasie naprawiania motoru przy studni uległ wypadkowi ślusarz, 32-letni Traczyk Stanisław, któremu tryby zgłodziły palce prawej ręki. Rannego odwieziono do szpitala.

— Na posesji przy ul. Granatowej 4 lokatorka tego domu 48-letnia Stanisława Widera została pobita przez swego sąsiada tak ciężko, że doznała złamania żeber i w stanie ciężkim odwieziono ją do szpitala.

Prenumerata Oredownika

miesięcznie (7 wydań tygodniowych), z odbiorem w agenturach 2.35 zł. Za odnośnienie do domu odpowiednio dopłata. Na pocztach i w listonoszów miesięcznie 2.34 zł. kwartalnie 7.-. Poczta przysyła samowolnie tylko na 6 wydań tygodniowych (bez poniedziałkowego). — Pod opaską w Polsce 2.- zł miesięcznie. Nakład i cenzura: Drukarnia Polska, Spółka Akcyjna. Poczta: 50. Rekopiów niezamówionych nie wraca. W razie wypadków spowodowanych silną wiatrem, prądami w zakładach, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a skonsult nie ma prawa domagania się niedostarczonego numeru lub odeszkodowania.

Centrala

Poznań, św. Marcina 70, P. K. O. Poznań 200 149. Telefony centrali: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25; po rodu, 19 oraz w niedziele i święta: 40-72, 14-76, 33-07. Redaktor odpowiedzialny Jan Płazak z Poznania. Za wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Władysław Maciąg, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy: Antoni Łasiewicz z Poznania.

HURTOWNIA ŚLEDZI

poleca z własnych składów Jarmoth do marynowania szkockie łuski, oraz matłasy. Małe i duże beczki.

L. KOTNOWSKI, ŁÓDŹ, Zgierska 24. Tel. 224-55. n 4963

Spis zapowiedzi Nr 7/38. Zapowiedź. Podaje się do ogólnej wiadomości, że: 1. Nieke Maksymilian rolnik, stanu wolnego, zamieszkały w Pyzdrach, powiat Konin, syn zmarłego rolnika Franciszka Nieke, ostatnio zamieszkałego w Chromcu, powiat Jarocin i jego żony Cecylii z domu Buchwald, zamieszkałej w Chromcu, powiat Jarocin. 2) Basińska Lucja, bez zawodu, stanu wolnego, zamieszkała w Antoninie, gmina Żerków, powiat Jarocin, córka kupca Wincentego Basińskiego, zamieszkałego w Antoninie, gmina Żerków, powiat Jarocin i zmarłej żony jego Stanisławy z domu Gołata, ostatnio zamieszkałej w Antoninie, gmina Żerków, powiat Jarocin chcą zawrzeć związek małżeński. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Zarządzie Gminy Żerków, czasopiśmie „Orodownik”, gromadzie Antonin.

Żerków, dnia 22 stycznia 1938 r.

Urządnik Stanu Cywilnego (Szczygielski).

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i, w, z, a = każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tym 5 nagłówkowych.

Stelmachów — Stolarzy
Blacharzy
Lakierników
Elektrotechników

Robotników maszynowych
przyjmujemy do fabryki
karoserii

Brzeskiauto s. a.

Poznań, Dąbrowskiego 29
Tel. 63-23, 63-65

Fabryka Karoserii
Warsztaty mechaniczne
Stacja obsługi — garaż

FABRYKA TKANIN JEDWABNYCH HENRYK KRAJ

P. K. O. 603.838 ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 67 Telefon 142-10

Poleca

Tkaniny jedwabne: Mongol, Tunis, Tybet, Cloque, Crepe
Mat drukowany, — brokaty kościelne na chórach i adamaszki na szaty liturgiczne.

oraz

apaszki, szale wełniane i jedwabne w wielkim wyborze stale na składzie

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy millimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 923, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9.30.

1. DOMY-PARCELE

Sprzedam

dom z pracownią introligatorską, dobrze prosperującą z powodu podeszłego wieku. Adam Doroszcak, Nowy Sącz, ul. Ludzimmerska 16. zd 72 675

Dom

nowy, czterypokojowy, wolny stępła, 4 morgi przeczni, przy stacji, Poznań, 3.900.— Bartkowiak, Dopiewo, Poznań. zd 72 913

Dom

nowy, maszynowy, chlewy, morga ogrodu, blisko stacji, kościoła — Poznań, 2.900.— Bartkowiak, Dopiewo, Poznań. zd 72 910

Dom

nowowbudowany, 5 ubikacji — frontowy placem, ogrodem i tylną parcelą 8.500 sprzedaję Wojciechowski, Kościelną Błonie. zd 72 212

Dom

maszynowy, miasto powiatowe, dochód 2.525, cena 18.000, wpłaty 9.000. Kosteński, Poznań, Pocztowa 15 — 2. zd 73 240

Dom

piętrowy, 17-ubikacyjny, składami, balkonami, światłem elektrycznym, mieście powiatowym — rynku 18.000, wpłaty 8.000.— Bartkowiak, Dopiewo. zd 72 911

2. PIENIĄDZ

Bezpłatne

użytkowanie dużego terenu (ruchliwa ulica) prawem zabudowania, dam za pożyczkę 5.000.— Oferty Orodownik, Poznań. zd 73 248

6. OŻENKI

Kawaler

po 30. siodlarz, tapicer, posiadający cokolwiek gotówki, pragnący się osiedlić w Kongresówce szuka panny celem ożenku. — Oferty Orodownik, Poznań. n 5 290

7. SPRZEDAŻE

Nowo urządzone

sklepy

do wynajęcia. Wiadomość Łódź, Piotrkowska 98, „Róg Oro”. n 4970

Piekarnia

z domem nowym murowanym w dobrym punkcie do sprzedania. Wiadomość Orodownik, Łódź. n 5 335

Okazja

skład win, wódek, delikatesy, kolonialne, dobry punkt Kaliszu — powód rodzinny, sprzedam. Oferty Orodownik, Poznań. zd 68 909

Kolonialne

komfortowym mieszkaniem. — dzierżawa niska, towarami, urządzeniem, maglem, dobrze zaprowadzona, tanio sprzedam. Wędzowski, Poznań, Piekary 11. zd 73 242

Kolonialne

wieś kościelna, bez konkurencji, dobrze zaprowadzona, urządzeniem towarami mieszkaniem — sprzedam. Rybczyński, Dominowo, powiat Środa. zd 73 106

Skład

kolonialny, handel win, dobrze prosperujący Poznańskim sprzedam. Powód wyjazd, obecnie 5500 Zgłoszenia Orodownik, Poznań. zd 65 853

Kawiarnia

włniarnia, kompletnym urządzeniem, mieszkaniem, mieście powiatowym, obecnie 1.700.— dzierżawa 75.— Otręba, Jarocin, Kilińskiego 2. zd 69 642

Parcelacja

mał. Kytowo pod Grodziskiem, pow. Nowy Tomys. Terminy sprzedaży w każdy wtorek o godzinie 14-tej w kancelarii mał. Kytowo. — Do sprzedania są również osady z budynkami. — Wpłata gotówka 50%, reszta do umowy. — Grunta należy obejrzeć przed terminem parcelacyjnym po uprzednim zgłoszeniu się w kancelarii mał. Kytowo. P 2 490-53.167

Zakład

fryzjerski sprzedam, cena 400 zł Adres Orodownik, Poznań. zd 73 201

Skład

mały urządzeniem, śródmieście, nadający się na każdą branżę. — Adres wskazać Orodownik, Poznań. zd 72 820

Piekarze

komplet żelazny do pieca piersiowego tanio na sprzedaż. P. Moeck, Zabno, pow. Śrem. zd 72 061

Skład

papierni większym mieście prowincjonalnym, stniejący od 40 lat, zaraz korzystnie sprzedam. Zgłosz. Orodownik, Poznań n 5277

Fryzjer

damska, mieszka w centrum z mieszkaniem, cena 1.500 zł. sprzedam. Oferty do Orodownika — Poznań. zd 73 112

Kwiaciarnia

zaprowadzoną sprzedam, Zgłoszenia Orodownik, Poznań. zd 73 193

10. MAJĄTKI

100

mórg gospodarstwo sprzedam natychmiast za 13.500 bez inwentarza. Zgłoszenia Orodownik — Poznań. zd 72 323

programy radiowe

OGÓLNOPOLSKIE

Środa, 26 stycznia.

6.15 audycja poranna: — 8.10 cięgnięcie miliona, Tr. z Gen. Dyrekcji Loterii Państwowej. 11.15 audycja dla szkół: 1) „Daj przepisać” — pogadanka dla dzieci młodszych, 2) Krakowiaki (płyty); 11.40 muzyka (płyty); 11.57 sygnał czasu; 12.03 audycja południowa; 15.30 wiadomości gospodarcze: — 15.45 „Chwilka pytań” — audycja dla dzieci starszych; 16.00 skrzynka językowa; — 16.15 Orkiestra Poczтового Przysposobienia Wojskowego pod dyr. Franciszka Nieruchty (z Krakowa); 16.50 pogadanka: 17.00 najmniejsze okazy floty wojennej — odczyt; — 17.15 historia tańca (II aud.); „Balet dworski z XVII i XVIII w.”; — 17.50 renty i dożywocie — pogadanka (z Poznania); 18.00 sport; 18.10 „Uczmy się polskich tańców”; 18.35 audycja dla wsi: 1) Wiadomości rolnicze, 2) Spółdzielczy zbył i przetwórstwo inwentarza rzeźnego — pogadanka; 19.00 „Chłński mur” — monolog Marceliny Grabowskiej; 19.20 piosenki w wykonaniu Władysława Zelazowskiej; 19.35 „Początki neotematyzmu w Polsce” — odczyt (z Poznania); 19.50 pogadanka; 20.00 od kadryla do kariola (płyty); — 20.45 dziennik; 20.55 pogadanka; 21.00 koncert chópinowski w wykonaniu Józefa Turczyńskiego — fortepian; 21.40 „Piękno mowy polskiej” — kwadrans poezji (zakreślenie); 21.55 muzyka taneczna w wyk. Małej Orkiestry P. R. z udziałem Julii Zabińskiej (refreny); 22.50 ostatnie wiadomości.

KRAJOWE

Katowice — 11.40 płyty z Warszawy; 13.00 koncert żyć; 13.15

Pięćdziesiąt pięć

przy Poznaniu 3-4 klasy kompletnymi inwentarzami 15.000.— wpłaty 10.000. Kosteński, Poznań, Pocztowa 15 — 2. zd 73 238

11. KUPNA

Skład

sprzętów kuchennych, szkła, porcelany, dobrze zaprowadzony kupie za gotówkę. Zgłoszenia Orodownik, Poznań. zd 71 776

Kupna

domów, gospodarstw i dzierżaw, dla poważnych refleksantów poszukuje Frankowski, Zabikowo, Kościuski 6, Poznań. zd 72 766

Pile

taśmowa z motorkiem i wiertarką elektryczną kupię. — Oferty Orodownik, Poznań n 4501

18. DZIERŻAWY

Piekarnia

jedyna kolonialka dużej wsi w urzędzie, dogodnie, tanio zaraz wdzierżawę Blachowiakowa, Zebowo, pow. Nowy Tomys. zd 72 676

Skład

kolonialny, dobrze prosperujący, towarami, mieszkaniem, rynku, pod Poznaniem, wdzierżawę — obecnie 1500.— Bartkowiak, Dopiewo, Poznań. zd 72 912

270

pszennych bez inwentarza zabudowania maszynowe, temata 80 funtów, obecnie 5.000. Kosteński, Poznań, Pocztowa 15 — 2. zd 73 239

Domek

dwa pokoje kuchnia, chlew 4 morgi obsiane, Zabikowo dam w dzierżawę. Zborowski, Poznań, Półwiejska 28 — 15. zd 73 237

22. ZGUBY

Zagubiono

kwit lombardowy nr 317 145. Można zwrócić za wynagrodzeniem. Łódź, Rzgowska 75, m. 4. n5341

23. ROZMAITE

Oddam

dziecko na wychowanie — na wskroś uczciwym, inteligentnym małżeństwu bezdzietnemu. Oferty Orodownik, Poznań. zd 73 249

26 SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenie drobnych.

a) Służba domowa

Uczciwa

pracownia dziewczyna z samodzielnym gotowaniem i wszelką pracą domową. — długoletnimi świadectwami poszukuje posady od 1. 2. Oferty Kurier Poznański. zd 73 199-200

b) Inni

Urządnik

gospodarczy, lat 36, z kilkuletnią praktyką, bez szkoły rolniczej, dobre polecenia, energiczny, przyjmuje posadę ekonomu lub pisarza powiatowego albo pomocnika gospodarczego, Jan Tyrawa, wieś Nakło, poczta Szczekociny, ziemia Kielecka. zd 72 674

Cukiernik

dobry fachowiec z kartą rzemieślniczą szuka posady. Oferty Sieradz, Warszawska 16, M. Sołłsiński. n 4 969

PROPONUJEMY LAMPOWICZOM

15.15 Praga — Program rozrywkowy. 16.00 Koenigsw. — Koncert popołudniowy. 16.05 Wiedeń — Koncert europejski z płyt: 17.10 Monachium — Muz. rozrywkowa. 17.30 Wiedeń — Współczesna muzyka austriacka. 18.00 Budapeszt. Muz. cygańska. 18.15 Koenigsw. Rec. fortepianowy F. Malata. — 19.05 Tallin — Koncert symf. — 19.10 Berlin — Mel. filmowe w wyk. sekstetu. 19.25 Wiedeń — Konc. Mozartowski 19.30 Bratysława „Flet czarodziejski” op. Mozarta. Budapeszt. — Tr. z Opery Królewskiej. 20.00 Berlin — utwory Brucknera. 20.05 Ryga — Konc. symfoniczny. 20.15 Koenigswusterhausen. — Muz. rozrywkowa. 20.35 Sottens — Konc. symfoniczny z udz. Magdy Tagliarfero (fort.). 20.55 Praga — Konc. symfoniczny (w progr. symfonia VII Brucknera). 21.00 Rzym. — Konc. symfoniczny. 21.15 Mediolan — „Il Campiello” op. Wolf-Ferrari. 21.25 Wiedeń — Konc. symfoniczny z Queenshallu (dyr. Prokofiew i Adriana Boult oraz solista Rob. Soetens — skrzypce). 21.30 Radio Paris — Wieczór muz. rozrywkowy. 22.01 Rzym — Muz. rozrywkowa. 22.05 Stockholm — Muz. taneczna. 22.15 M. Ostrawa „Natałka Poltawa” ukr. op. Ludowa Kotliarskiego. 22.20 Wiedeń — Konc. rozrywkowy. 22.30 Monachium — Muz. rozrywkowa. — Lipsk — Muz. taneczna. 23.00 — Koenigsw. — Muz. lekka i taneczna. 23.15 Tuluza. — Konc. angielski. 24.00 Frankfurt i Sztutgart. — Haendla Concerto grosso i Symfonia Patetyczna Czajkowskiego.

MULSJA ERBE- z tranu norweskiego odżywka witaminowa dla dzieci i dorosłych

R. Barcikowski S. A. Poznań

Absolwentka

Miejskiej Szkoły Handlowej poszukuje posady biurowej kasjerki, ekspedientki, branża kolonialno delikatesowa, z utrzymaniem, bez. Oferty Orodownik, Poznań. zd 72 237

Ogrodnik

kawaler, z dobrymi świadectwami może się również zająć każdą inną pracą, poszukuje posady. — Łaskawe zgłoszenia do Orodownika, Poznań. zd 72 989

Ekspedient

obuwnicz poszukuje pracy. — Oferty Orodownik, Łódź. n 5 332

Biuro. Nauka

doświadczony biurolista i korepetytor specjalista do matematyki, fizyki gotowy do pracy. — Danek, Rejowiec Poznański. zd 73 072

Ogrodnik

kawaler lat 28, praktyki 12 lat, 8 lat samodzielnej pracy majatkach, zna hodowlę wczesnych warzyw, kwiatów doniczkowych, prowadzenie pasieki, zakładanie nowych sadów szuka posady. — Tomala, Tuszęp, p. Mnichy, pow. Międzybódz. zd 73 214

Emeryt

lat 39, sumienny, energiczny, poszukuje jakiegokolwiek posady. — Oferty Orodownik, Poznań. zd 73 196

Były

urzędnik magistratu, biegły w sprawach administracyjnych podatkowych — sądowych — poźniaczk. powstaniec wkłp. ojciec rodziny 6-ciu osób — od 6-ty roku bez pracy prosi o jakakolwiek pracę. Łaskawe oferty Kurier Poznański. zd 73 272/3

Zakład Krawiecko - kuśnierski W. Oleksiewicz

ŁÓDŹ, Sanocka 14, tel. 189-65

Materiały ze znanych fabryk bielskich i tomaszowskich na składzie
Dojazd tramwajem podmiejskim II przystanek od pl. Reymonta

Humor zagraniczny

Znawczyni sportu.

Po przerwie, gdy drużyny piłkarskie wbiegają na boisko: — Janku, chodźmy, to już pokazywali na początku. (M) („Passing Show”, Londyn).

Ogłoszenia

1-lamowy millimetr lub jego miejsce kosztuje: w zwyczajnych na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie redakcyjnej (4-lamowej) a) przy końcu części redakcyjnej 30 groszy, b) na stronie czwartej 50 groszy, c) na stronie drugiej 60 groszy, d) na stronie wiadomości lokalnych 1.— zł. Drobne ogłoszenia powyżej 100 słów, w tym 5 nagłówkowych) słowo nagłówkowe drukiem tłustym, 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy. Ogłoszenia większe wśród drobnych poczynając od ostatniej strony, 1-lamowy millimetr 30 groszy. Ogłoszenia skomplikowane, z zastrzeżeniem miejsca — od poszczególnego wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia do bieżącego wydania przyjmujemy do godziny 10.30, a do wydań niedzielnych i świątecznych do godziny 9.30 rano. Ogłoszenia z poza Wielkopolski przyjmujemy do wydań bieżących do godz. 10, do wydań niedzielnych i świątecznych dnia poprzedniego do godz. 8. Za błędy drukarskie, które nie zniekształcają treści ogłoszenia, administracja nie odpowiada. Ogłoszenia przyjmujemy tylko za opłatą gotówką z góry. Konto w P. K. O. nr 200-149. Pocztove konto rozrachunkowe Poznań 3, nr kartoteki 03.

SERCE i MIEŚCIE

SENSACYJNA POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA NAPISAŁ: LUCJAN CARY
PRZEKŁAD AUTORYZOWANY

24) „Ot, nadchodzi Kerrigan z sekundantami. Wchodzi na ring, odrzuca wielki biały płaszcz kąpielowy i siada na stołku w narożniku.

Dalekie oklaski zabrzmiały w głosniku, po czym znów mówił ten sam głos:

„Panie i panowie, Kerrigan ma budowę buldoga, jest niski, przysadzisty i o ogromnych barach. Mówią, że jest bardzo odporny i tak też naprawdę wygląda. Teraz właśnie jest troszeczkę nerwowo, widać to dokładnie, jakby nie mógł się doczekać chwili, by zacząć. A teraz nadchodzi czempion, Earl Wellington. Wchodzi na ring i zdejmując swój niebieski płaszcz. Jest chyba o głowę wyższy od Kerrigana, ale wygląda o połowę słabszy. Opowiadają, że przez kilka miesięcy uczęszczał na uniwersytet w Grandison pod przybranym nazwiskiem i że nikt tam zupełnie nie podejrzewał, że mógłby być bokserem. Wcale to nie jest dziwne, bo Wellington nie ma zupełnie znamion boksera, a wygląda raczej jak wysportowany, dbający o siebie student. Zdawać by się mogło, że nie ma on najmniejszych szans wobec Kerrigana. Ale w rzeczywistości jeden nie jest gorszy od drugiego. Wellington należy do najlepszych techników boksu, jakich kiedykolwiek widzieliśmy, umie też znokautować zarówno jedną jak i drugą ręką. Nie napróżno od trzech lat jest mistrzem w wadze lekkiej.

„Teraz nakładają rękawice. Są to zupełnie nowe rękawice, a sekundanci zawiązują je. Już sędzia ringowy przywołał ich i udziela wskazówek. Zawodnicy podają sobie dłonie w rękawicach i odchodzą każdy w swój narożnik, aby odczekać gongu...”

Zuzia podniosła wzrok. Cały pokój wypełnił się, wszyscy nadbiegli z ogrodu i słuchali z napięciem. Zuzia wstała i podeszła do drzwi. Paulina także była pochłonięta, że nie zwróciła na nią najmniejszej uwagi. Zuzia położyła rękę na kłamce i chciała uciec — pobiec na górę, do swego pokoju, gdzie już nie będzie musiała słyszeć tego głosu — ale jak urzeczona pozostała w miejscu.

„Panie i panowie, — mówił spiker podnieconym głosem, — czy słyszeli państwo gong? Zaczyna się! Kerrigan wychodzi ze swego rogu jak rozjuszony byk, ręce jego latają nieustannie, robi wrażenie, jakby chciał spłoszyć muchę z nosa Kerrigana. Głowa Kerrigana leci w tył, jakby była na gumce. Patrzają tylko głową i znów atakuje. Uderza dwa razy lewą, a teraz prawą i jeszcze raz prawą. Wszystkie cztery ciosy spłynęły po łokciu hrabiego.

„Obecnie walczą w zwarcu. Sędzia ringowy rozdziela ich i w tej samej chwili mistrz znowu trafia lewą. Poszło to tak szybko, że trudno było zauważyć uderzenie, ale Kerrigan je odczuł dotkliwie. Po raz trzeci przechodzi do ataku i próbuje prawym sierpem, potem lewą i jeszcze raz prawą. Ale ciągle jeszcze trafia tylko łokieć czempiona.

„Obaj walczą ostrożnie, próbują poznać się wzajemnie. O, o, panie i panowie, coś za cios! Obaj równocześnie strzelili prawą, ale czempion był szybszy. Trafił soczystym sierpem prosto w podbródek Kerrigana. Teraz znów się macają.

„Oto gong! Koniec pierwszej rundy. Powiedziałbym prawie, że ta runda była dla Wellingtona, ale przecież właściwie obaj się jeszcze nie rozgrzali.”

Zamiast głosu spikera dobieł się z głośnika podniecony gwar, jakby wszyscy poczęli mówić równocześnie.

Wydawało się, że to olbrzymi rój pszczoł. Zuzia chciała usiąść, czuła się bliska zemdlenia. Ale nie zdołała uczynić ruchu, mogła tylko stać przy drzwiach, z ręką na kłamce, jakby chciała uciekać. Dlaczego nie zaczynała się następna runda? Przerwa dawno już powinna była się skończyć. Wspięła się na palce i spostrzegła, że Tomek Wells majstruje przy odbiorniku. Coś się musiało zepsuć... Nie, nie się nie zepsuło! Już powrócił znów głos spikera:

„Kerrigan atakuje raz za razem. Czempion unika go zawsze, lecz jego lewa wyskakuje naprzód z taką regularnością, jakby to był korowód maszyn parowej. I zawsze dochodzi do wyznaczonego celu, do twarzy Kerrigana. „Ślodki” w żaden sposób nie może prześlizgnąć się obok tej zabójczej lewej. Atakuje obydwiema rękami, bije z prawej i z lewej, ale trafia tylko ramiona i łokcie mistrza... Mocny Boże! Panie i panowie, ależ to był cios! Zadał go czempion. Najświetniejszego uderzenia wieczoru, jak do tej pory. Wargi Kerrigana krwawią. Ale mimo to ciągle znowu rzuca się naprzód z żywiołową siłą. Teraz są w zwarcu! Teraz znów wymiana ciosów na dystans! Kerrigan wymierzył potworny cios prawą, ale trafił w próżnię. Wpędził jednak hrabiego w róg. Coż za huragan ciosów! Głowa hrabiego w tej nawałnicy skacze w tę i tamtą stronę, jak korek na wzburzonym morzu. Panie i panowie, on leży! Czempion na deskach! Próbował wyszłizgnąć się z narożnika i przy tym nadział się na prawy sierp przeciwnika. Leży i nie rusza się. To wygląda na k.o.! Sędzia ringowy posłał Kerrigana w jego narożnik. Liczy: dwa! Trzy! A czempion leży jak kłoda. Cztery!”

Jednym susem Zuzia znalazła się na korytarzu i pobiegła do swego pokoju. Porwała torebkę i płaszcz, zbiegła tylnymi schodami i przez sąsiedni ogród wydostała się na ulicę. Potem przystanęła, aby zacerpnąć tchu. Chwilę oddychała głęboko, zanim mogła pobiec dalej. Po drodze nalażyła płaszcz. Na szczęście schwyciła w pośpiechu długi płaszcz skórzany, który zupełnie zakrył jej leciutką wieczorową sukienkę. Jedynie taneczne pantofelki widać było spod płaszcza.

U najbliższego narożnika ujrzała nadjeżdżającą taksówkę. Spróbowała zagwizdnąć, ale nie zdołała wydobyć tonu z drżących warg. Pobiegła więc przez jezdnię naprost samochodu, którego szofer w ostatniej chwili skręcił gwałtownie. Hamulce zgrzytnęły i zapiszczały, a kierowca zaklął siarczyście.

— Co...

— Dworzec! — zawołała Zuzanna Corbin i wskoczyła do samochodu.

Oparła się o poduszkę i próbowała zebrać myśli.

— Więc taka była jego tajemnica! — szeptała sama do siebie. — Więc nie była to Nora McCune! Tylko — dlaczego nie mógł mi powiedzieć, że jest bokserem? Gdyby mu naprawdę na mnie zależało, byłby mi powiedział. Nie, nic nie usprawiedliwia jego milczenia.

Widziała go w wyobraźni leżącego na ziemi. Ten obraz prześladował ją od chwili, gdy głos przez radio opowiedział o jego upadku. W jakimś piśmie widziała kiedyś ilustrację z podpisem: „Knockout”. Była to fotografia: bokser leżał tam z otwartymi ustami, a nad nim stał sędzia, wymachujący ramieniem. Miało się uczucie, że pokonany już nie żyje, a tylko jeszcze pierś jego oddycha z trudem.

Zuzanna Corbin zamknęła oczy. Jakież to okrutny sport i jak brutalni muszą być ludzie, którzy się cisną, by być świadkami walki bokserkiej. Ale ludzie łakną właśnie takiego widoku, nawet kobiety chętnie na to patrzą. Lecz jak to możliwe, aby Jimmy van Blarcom był bokserem, aby za pieniądze bić się do nieprzytomności z drugim człowiekiem przed ryczącą, rozwrzeszczoną tłuszcą? Wydał jej się tyle mądrzejszy i dojrzałszy niż inni studenci. Naprawdę sądziła, że jest miłym i kochanym chłopcem, póki go Nora McCune tak otwarcie nie objęła.

Zapewne jednak powiedział prawdę o Norze. Tylko, że trudno było uwierzyć, aby kobieta tak uściskała mężczyznę w oczach wszystkich, jeśli nie wiedziała z wszelką pewnością, że zupełnie do niej należy.

W przejeździe ujrzała zegar. Było dwadzieścia minut do jedenastej. A więc zdąży z łatwością na pociąg pospieszny o jedenastej, a nawet dość było jeszcze czasu, aby zatelefonować do Pauliny. Tylko, że Paulina prawdopodobnie próbowałaby ją zatrzymać, a Zuzia nie miała teraz ochoty do długich tłumacheń. Jechała po prostu do Chicago, i to wszystko.

Taksówka stanęła przed dworcem. Zuzia wykupiła bilet do wagonu sypialnego i bez ruchu stała pod filarem, póki pociąg nie zajechał. Potem wsiadła i gdy przygotowywano jej łóżko, zapatrzyła się w czarną noc za oknem i próbowała zupełnie nie myśleć.

— Proszę mi powiedzieć, — spytała

starannie przeglądać jedno po drugim, aby dowiedzieć się wszystkiego, co gazety pisały o Earlu Wellingtonie.

Była zdumiona, że pisma tyle miejsca poświęcały owej walce. Każde wydanie przynosiło na pierwszej stronie całą szpalte, a wewnątrz numeru więcej jeszcze. Wszędzie zamieszczona była jego fotografia w stroju bokserkim, obok podobnej fotografii Kerrigana. A pod fotografiami były dokładne dane co do wagi, wzrostu i innych miar przeciwników. Uważnie przestudiowała wszelkie dane i wcale jej się wierzyć nie chciało, że Wellington ważył tylko 124 funtów. Ale wszystkie gazety były co do tego szczegółu zgodne ze sobą. A potem znalazła sprawozdanie o odważeniu obu przeciwników i naraz zrozumiała, że nie wolno mu było ważyć więcej, niż 124 funtów. A więc dlatego musiał pilnować diety i nie mógł jadać słodczy.

Zuzia chłonęła każdy wiersz i każdą literę. Nie uszła jej uwagi nawet mała notatka, że w ostatniej chwili zakłady w stosunku 10:7 dla czempiona skoczyły na „równo”, a to, jak zaznaczono w piśmie, wskutek opublikowania wiadomości, że Wellington uczęszczał na uniwersytet.

Czytała coraz więcej i coraz bardziej rosła w niej duma z powodu owego Jimmy'ego van Blarcoma. Nie była zachwycona jego zawodem, oh, nie, bynajmniej! Ale skoro już był bokserem, sprawiło jej zadowolenie, że przynajmniej był najlepszy w swoim fachu.

Gdy o szóstej rano wysiadła z pociągu i weszła do wielkiego pustego budynku stacyjnego, była tak przynębiona, że spytała, kiedy wraca najbliższy pociąg do Grandison. Przeraziła się nagle myślą, że ma pojechać do Lake Forest i spotkać się z ojcem. Obawiała się rozmowy. A czy wszystko to miało w ogóle jakikolwiek sens? Jimmy van Blarcom mówił jej, że po powrocie z Chicago będzie miał jej dużo do powiedzenia. Sądziła, że chciał jej przez to dać do zrozumienia, iż rozjeżdża się z Norą McCune, aby jej, Zuzi, wyznać miłość. W nagłym napadzie zazdrości powiedziała mu, że nie chce go już widzieć. Teraz wiedziała, że wówczas nie Norę miał na myśli ani jakiegokolwiek wobec niej zobowiązania, lecz swoją walkę i to, że był bokserem.

Nie miała właściwie żadnego powodu, by sądzić, że on ją kocha. Przeciwnie! Mimo, iż owego wieczora w swoim zakochaniu posunęła się tak daleko, jak tylko mogła, aby dowiedzieć się jego tajemnicy, on jej nawet nie pocałował! Inni mężczyźni oświadczały się jej, choć ich wcale do tego nie ośmielała, — on zaś? Jakież cel miało by walczyć z ojcem o człowieka, który jej wcale nie pragnął? — A jednak, — powiedziała półgłosem, — skoro zaczęłam, dobrnę aż do samego końca!

ZWYCIĘZCA

Hrabia leżał jak we śnie na deskach ringu i jak we śnie uświadomił sobie, że coś mu mignęło przed oczyma. Dwukrotnie miał to uczucie i dwukrotnie go to zabolowało. Potem słyszał wyraźnie głos sędziego: „pięć!” Nie było najmniejszej wątpliwości, brzmiało to: pięć. Leżał na deskach i po prostu go wyliczano. Sędzia wrzasnął: „sześć!” Hrabia zebrał siły, odwrócił się i zgiął kolano. „Siedem!” To, co migało przed jego oczyma, było to ramię sędziego, które przy liczeniu za każdym razem przesunęło się między nim a światłem. „Osiem!” Hrabia jeszcze raz zmienił postawę, aby przy „Dziewięć!” móc skoczyć na nogi. Kolano i obie ręce oparte były o ziemię. Na pewno wstał przy dziewięciu. Potem, poprzez gwar usłyszał dźwięk gongu i z ulgą znów się zaraz wyciągnął jak długi.

Barne i Jake dopadli go poprzez ring, pociągali do narożnika i usadowili na stołku. W następnej sekundzie amoniak wypędził mu wszystkie myśli z głowy. Nie miał już w ogóle głowy, była ona gdzieś zawieszona w przestrzeni.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wśród kolonii państw europejskich specjalną w obecnej chwili uwagę zwraca Madagaskar, po Grenlandii, Nowej Gwinei i Borneo największa wyspa świata, położona przy wschodnim brzegu południowej Afryki. Powierzchnia jej obejmuje około 600.000 km kw. (Polska 380.000), a liczy zaledwie 3.773.500 mieszkańców, mogąc wyżywić, jak znawcy zapewniają, dziesięć razy tyle. Słabe to zaludnienie i nikły wskutek wielkiej śmiertelności dzieci przyrost ludności (według encyklopedii Orgelbranda liczba mieszkańców 40 lat temu była prawie ta sama), nasunęła myśl, iż wyspa ta mogłaby się stać terenem emigracyjnym żydostwa. Rok temu, przypominamy, francuski minister kolonii p. Moutet — Madagaskar jest kolonią francuską — wystąpił z projektem skierowania emigracji żydowskiej na tę wyspę. Projekt ten wywołał oczywiście wielkie nadzieje wśród tych państw europejskich, którym, jak np. Polsce, na tej emigracji bardzo zależy. Według źródeł żydowskich sprawa ta miała być przedmiotem rozmów min. Delbosa z min. Beckiem podczas ostatniej wizyty w Warszawie. — W ciągu więc ostatniego roku kwestia emigracji żydowskiej na Madagaskar nie straciła na swej aktualności.

Madagaskar obfituje w wielkie bogactwa, zwłaszcza ziemne i roślinne. Dostarcza on samej tylko macierzy 20.000 ton kawy. Madagaskar jest największym na świecie producentem rafii, z której m. in. wytwarza się na miejscu najdroższą tkaninę na przyrodziwek tubylców. — Poza tym uprawia się maniok, rodzaj naszych ziemniaków, ryż, trzcinę cukrową, z której krajowcy pędzą rum, tytoń, wanilię, gwoździki, rozchodzące się na cały świat itd. Banany i orzechy kokosowe kwitną tam i dojrzewają trzy razy do roku. Tubylcy najwięcej konsumują ryżu, sporządzanego na wołównie, gdyż wyspa posiada ogromne stada wołów-zebu, których liczbę podają na 10 miln. sztuk.

Krajowcy polują na żyjące tam w dzikim stanie perliczki i barnonie, upierzone papugi, których stada niszczą plantacje ryżu, a specjalnie cenią pieczęć z nietoperza, tzw. latającego psa, oraz małpiatek gatunku maki. Zajęcy nie ma w kraju, padły one ofiarą węzów, których jest tam bez liku. Skórka węża jest dziś bardzo modna; wytwarza się z niej elegancie torebki, portfele a nawet kapelusiki damskie. Tych właśnie skórek dostarcza Madagaskar. Wśród dalszych plazów wymienić należy kajmana. Jaszczur ten jest niebezpieczny zwłaszcza dla bydła podczas wodopoiu, które chwytają za pysk i wciągają do wody. Kajman dostarcza tzw.

skórki krokodylowej, z której fabrykuje się przepaski, buciki i pantofelki, rękawiczki itp.

W ziemi znajdują się bogate złoża węgla, grafit, miedź, antymon, złoto i srebro, a w części środkowej wyspy drogie kamienie, granity, szafiry i topazy. Brak na razie pracownego robotnika i kapitału do intensywnej eksploatacji tych skarbow o milionowej wartości.

Ludność jest mieszana. Poza krajowcami, dzielącymi się na kilka szczepów i 11.000 Chińczykami i Hindusami zamieszkuje wyspę 25.000 Francuzów i 3.000 innych Europejczyków, a między nimi zaledwie kilku Polaków, następców słynnego z 18 wieku Beniowskiego, który wśród tubylców miał taki posłuch, że ci obwołali go swoim wodzem, czyli królem.

Stolica Madagaskaru, Tananariwa, liczy 100.000 mieszkańców i europeizuje się szybko. Wśród portów najważniejsze są Tamatawe i Mażungo. Istnieje stała komunikacja lotnicza Paryż-Tananariwa. — Przelot trwa 7 dni.

W roku 1896, gdy Francuzi wyspę zajęli, nie było tam żadnych dróg i żadnych mostów. Przez rzeki przechodziło się w bód. Otóż dzisiaj długość wybudowanych dróg wynosi już 20.700 km, a mostów ponad 9.000. Wówczas eksport produktów madagaskarskich wynosił zaledwie 13.000 ton, a w 1936 roku 175.000 t.

Możliwość dalszego rozwoju gospodarczego jest olbrzymia. Istnieje więc możliwość zapewnienia na tej bogatej wyspie tysięcznym rzeszom mniejszości żydowskiej egzystencji tam, gdzie — jak u nas w Polsce — stają się wskutek swej liczebnej nadmierności elementem z każdym dniem uciążliwszym. W jej więc interesie bogate organizacje żydowskie w ogóle międzynarodowa finansjera żydowska powinny dołożyć wszelkich starań, ażeby projekt skierowania emigracji żydowskiej

na Madagaskar wzgl. do innych kolonii wszedł na tory urzeczywistnienia. Wszelkie inne akcje prożydowskie, jak obecnie „kampania pokojowa” Lansbury’ego, są — jeżeli chodzi o Polskę — z góry wskazane na niepowodzenie. Naród polski bowiem jest zdecydowany wyzwolić się od pasażerów a walkę podjętą przeprowadzić konsekwentnie do końca.

Komisja, która w porozumieniu z rządem francuskim stosunki na Madagaskarze badała, orzekła, że pionierska praca na wyspie może się już rozpocząć. A że

chodzi o tworzenie mniejszych osiedli rolniczych, które wymagają pracy fizycznej na roli, korespondenci wyrażają wątpliwość, czy orzeczenie komisji przyjęte zostanie w kołach żydowskich z zadowoleniem. Kłopot ten oczywiście nas już nie dotyczy. N. N.

13-letnia studentka medycyny

Joan Xenos, obywatelka Chicago, stała się sensacją w stylu amerykańskim. Jest to tzw. cudowne dziecko, gdyż w ciągu dwóch lat zdążyła ukończyć szkołę powszechną. Po ukończeniu tej szkoły w 1933 r. wstąpiła Joan do gimnazjum. I tutaj popisywała się swymi niezwykłymi zdolnościami, ukończywszy szkołę w niebywale krótkim czasie i otrzymując maturę w wieku lat 12½. Osiągnąwszy lat 13 zapisała się tyleż ambitna co zdolna Joan na uniwersytet chicagoski na wydział medycyny. Jest ona oczywiście najmłodszą studentką nie tylko w Chicago ale i w U. S. A. Joan Xenos wprowadza w zdumienie swych profesorów niezwykłą pamięcią i zdolnościami, toteż wróża jej dużą przyszłość. Organizacja wielu uniwersytetów amerykańskich jest cpoprawda inna niż w Europie i temu też można przypisać w dużym stopniu pojawienie się w auli wykładowej „trochę” za młodej studentki medycyny.

Tylko 45 groszy, a ileż w niej pięknych zdjęć i aktualności!...

Wielkim powodzeniem cieszy się powieść „Podwójna zbrodnia na linii Maginota”, ukazująca się w odcinkach w „Ilustracji Polskiej”. Nawet kto nie czytał pierwszych odcinków, łatwo zorientuje się w wypadkach dzięki streszczeniu, jakie zamieszcza się w każdym numerze na początku powieści.

Nie będziemy więcej Prawdy ukrywali: Stan jest bardzo groźny — Świat nie jest ze stali. Wszak jeżeli człowiek

Czasem źle się czuje, Nic dziwnego, że i Ziemia też choruje. Czyż może wytrzymać Ziemia w takim stanie? Wszak to jest po prostu Powolne konanie! Albowiem już nie ma Dziś takiej choroby.

Która by nie wlaża W rdzeń naszego globu. Aby się przekonać, że tak jest faktycznie, Starajmy się zbadać Rzecz anatomicznie: A więc już na wstępie W oczy nam się rzuca Bładość cery — czyli Łatwo zgadnąć: płuca! Czyż można się dziwić —

Powiedzcie-że sami, Kiedy każą ziemi Oddychać... gazami!

Zdało by się na gwałt Jakież Zakopane — Inaczej się Ziemia Zadusi na amen! A dalej a n e m i a Słabości i młodości, że ledwo to trzyma W skórze kruche kości! Walczyć — oczywiście —

Można z tym urazem Jedynym lekarstwem — Po prostu żelazem! Lecz tu znowu kilka Pojęć pomieszano: Zamiast w buteleczce — W sztabach je podano! Zamiast w formie płynu, Dano je w granatach, Kulach, karabinach, Bombach i armatach! Rzecz prosta, że Ziemia Poczęła się dławić, Boli ją żołądek I nie może trawić. Zlekli się ludziska I po nowe leki Pędzą do światowej

Genewskiej aptekii Genewa, kiwając Roztrzęsioną głową, Rozważyła Ziemi Słabość żołądkową, Aż w końcu orzekła, że najlepiej w świecie Będzie trzymać chorą Na ściśle diecie! Troszeczkę kleiku Z ryżu Chiang Kai Cze! I odtłuszczonego Berlińskiego mleka, Po za tym rosółek (Balsam dla żołądka! Oczywiście tylko Z chudego gołąbka!

Ba! — Tu nowy szkopol: Skąd wytrzasnąć ptaka, Gdy ludzkość dojada Ostatniego szpaka? Genewa jednakże, Nie tracąc spokoju, Radzi ugotować Gołąbka pokój!

STANSQ.